

፵፰፤ አሉኬ እለ እምትካት የዐቅቡ ሕገ አበዊሆሙ ።

አንቀጽ ፴፬፪

በእንተ ዘከመ አብእ ሰይጣን ፍልጠተ ወጋዕዘ ውስተ ቤተ ክርስቲያን በከመ ገብረ ቀዳሙ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል ።

፩፤ ናሁኬ ርእዩ ወለብዉ ኪኖ ወምግባር ለሰይጣን ጸላኤ ኩሉ ሠናያት ዘከመ ይገብር ፍልጠተ ወኑፋቂ ወዕልወተ ማእከለ አሕዛብ።

፪፤ ቀዳሚ ፍልጠት ዘገብረ ሞስለ ሲሞን በሀገር እንተ ጎቶን ።

፫፤ ወውእቱስ ብእሲ መሠርይ በኪነ ርእሱ ርኩስ ለብሶ ለሰይጣን ከመ ልብስ ወተቀንዮ ሎቱ ከመ ገብር እንዘ ኩሉ እኩየ ፈቃደ ይገብር።

፬፤ ወፊልጸስ ወንጌላዊ እጉነ ገብረ ጎይለ ወተእምራተ ዐበይተ ወፊ ወሰ ዱያነ በሀገረ ሰማርያ በጸጋ እግዚአብሔር ወበትእምርተ መንፈስ ቅዱስ።

፭፤ ወርእዮሙ ሰብእ ሰማርያ ኩሉ ምግባር ጸንዑ በሃይማኖቶሙ ወአምኑ በእግዚአብሔር ወተጠምቁ በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፶፰፤ እሊህም ከቀድሞ ጀምሮ የአባቶቻቸውን ሥርዓት ይጠብቃሉ።

ሠላሳ ሁለተኛ አንቀጽ

ሰይጣን ቀድሞ በእስራኤል ላይ እንዳደረገው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን እንዳስገባ ይናገራል።

፩፤ እነሆ መለያየትንና ጥርጥርን መወንጀልንም በሕዝብ መካከል እንደሚያደርግ በጥቃቶች ሥራዎችን ሁሉ የሚጠላ የሰይጣንን ተንኮልና ሥራ እዩ አስተውሉ ።

፪፤ ስሟ ጎቶን በምትባል አገር ላይ ከሲሞን ጋራ ያደረገው መለያየት መጀመሪያ ነው ።

፫፤ ይህ ሥራየኛ ሰው በረከሰ በራሱ ተንኮል ሰይጣንን እንደ ልብስ ለበሰው፣ ክፉ ፈቃድንም ሁሉ እየሠራ እንደ ባሪያ ተገዛ ለት።

፬፤ ወንድማችን ወንጌላዊው ፊልጸስም ጎይልንና ታላላቆች ታምራትን አደረገ፤ በእግዚአብሔር ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ ምልክት ነት በሰማርያ ሀገር ድውያንን ፈወሰ።

፭፤ የሰማርያ ሰዎችም ሥራውን ሁሉ አይተው በሃይማኖታቸው ጸኑ፤ በእግዚአብሔርም አመኑ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ተጠመቁ።

፮፤ ወሰብ ርእዩ ሲሞን መሠርይ ተአምረ ወመንከረ ዘኢኮነ በኪነ ሥራይ አንዙ መድምም ወበጊዜሃ አምነ ወተጣምቀ ወእምዝ ጸመ ወጸ ለዋ፤ ።

፯፤ ወሰሚዐነ ዘንተ አእኩትናሁ ለእግዚአብሔር በእንተ ዘአምኑ ሰብአ ሰማርያ በሰብከቱ ለፊልጶስ።

፰፤ ወእምዝ ተንሣእነ ወሐርነ ገቤሆሙ፤ ወመሀርኖሙ ቃለ ተግሣፅ ጥዩቀ ወለእለ ነሥሹ ጥምቀተ አንበርነ እደላዕሌሆሙ ወበጸሉት ሀብተ መንፈስ ቅዱስ ጸገውናሆሙ።

፱፤ ወርእዮ ሲሞን ከመ ገበ ወደይነ እደዊነ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ለእለ አምኑ መጽአ ገቤነ ነሢኦ ገልያነ እንዘ ይብል ሀቡኒ ዘ ሥልጣነ ሊተኒ ከመ ገበ ወደይኩ እደዮ ይረድ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ፤።

፲፤ እስመ ይፈቅድ ሰይጣን አስሕቶ ለእለ ይፈቅዱ አሚነ በከመ አስሐቶ ለአዳም ወበልዑ አምዕፅ ወአውፅኦ እምነነት፤ ወአምጽአ ላዕሌሁ ኩነኔ ሞት፤ ወከማሁ ለነኒ ያሠግረነ ከመ ንንሣእ ገልያነ ወእ

፯፤ ሥራየኛው ሲሞንም በሥራይ ተንኮል ያልሆነ ተአምር ንና ድንቅ ነገርን በአየ ጊዜ አድናቆት ያዘው በዚያም ጊዜ አምኖ ተጠመቀ፤ ከዚህም በኋላ ጸመ ጸለየ።

፯፤ ይኸንንም ሰምተን የሰማርያ ሰዎች በፊልጶስ ትምህርት ስለአመኑ እግዚአብሔርን አመሰግኑ ነው።

፰፤ ከዚህም ተነሥተን ወደ እነርሱ ሄድን፤ የምክር ቃልንም ፈጽመን አስተማርናቸው፤ ጥምቀትንም በተቀበሉ ላይ እጃችንን ጭነን በጸሎት የመንፈስ ቅዱስን ሀብት ሰጠናቸው።

፱፤ ሲሞንም እጃችንን ከጫን በት ዘንድ ላመኑ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ እንዲወርድ ባየ ጊዜ መማለጃን ይዞ እጄን ወደ ጫን ኩባቸው መንፈስ ቅዱስ በላያቸው ይወርድ ዘንድ ለእኔም ይኸን ሥልጣን ሰጡኝ እያለ ወደኛ መጣ።

፲፤ ሰይጣን አዳምን እንዳለ ተው፤ ከዕፀ በለስም በልቶ ከገነት እንዲወጣው፤ የሞት ፍርድንም እንዳመጣበት፤ ሃይማኖትን የሚወዱትን ለማሳት ይፈልጋል፤ እንዲሁ እኛንም መማለጃን

ምክመ ነሣእን ንከውን ዕሩቃን እመ ንፈስ ቅዱስ ዘነሣእን ዘእንበለ ሤጥ ህየንተ ንዋይ ዘይበለ ወይማስን።

፲፩፤ ወእምድኅረዝ ፈራህ፣ ወደን ገፅነ ወርእዪየ እነ ጴጥሮስ ዘንተ እኩየ ምግባረ እቤሎ ለሲሞን ወር ቅከ ወብሩርክ ይኩንከ ለሀጉል ይመስለኩህ በወርቅ ትሣዩጦ ለጸጋ እግዚአብሔር እስመ ኢኮነ ርቱዕ ልብክ ቡጽ እግዚአብሔር።

፲፪፤ ተመየጥ እምእኩየ ምግባርክ ወሰክልኅበ እግዚአብሔር ይሥረይ ኃጢአተ ዘሐለየ ልብክ እስመ እሬ እየክ ከመ ሕምዝ መሪር አንተ ውስተ ገቢረ ዐመዓ።

፲፫፤ ወእምዝ ፈርህ ሲሞን ዐቢየ ፍርህተ ወይቤለኒ ጸልዩ ከመ ኢይብጻሕ ላዕሌየ እምዝ ትቤሉ ዝኩሉ። ወእምዝ ወፃእን ንስብክ ውስተ ኩሉ ዓለም ነገረ ሕይ ወት።

፲፬፤ ወሰይጣንስ ፈነወ ሐዋርያተ ሐሳውያነ ድኅሬነ ወዓዲ አንሥኦ እለ ያጸርሮ ስብከተ ወንጌል ወይሬስዩ ሐሰተ ወከንቶ።

እንድንቀበል ከተቀበልንም ስለ ሚጠፋው ስለሚበላሸው ገንዘብ ያለዋጋ ከተቀበልነው መንፈስ ቅዱስ የተራቆትን እንድንሆን ያጠምደናል።

፲፩፤ ከዚህም በኋላ ፈራን፤ ደነገጥንም እኔ ጴጥሮስም ይህን ክፉ ሥራ አይቼ ሲሞንን እንዲህ አልሁት፤ ልብህ በእግዚአብሔር ዘንድ የቀና አይደለምና የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ሀብትን በወርቅ የምትገዛው ይመስልሃልን፤ ወርቅና ብርህ ለጥፋት ይሁንህ አልኩት።

፲፪፤ ከሥራህ ክፋትም ተመለስ፤ ልብህ ያሰበው ኃጢአትን ያስተሠርይልህ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ለምን፤ አንተ በደልን በመሥራት መራራ መርዝ እንደሆንክ አይሃለሁና።

፲፫፤ ከዚህም በኋላ ሲሞን ታላቅ ፍርሃትን ፈራ፤ ከምትሉት ከዚህ ሁሉ አንዳች እንዳያደርብኝ ጸልዩልኝ አለን፤ ከዚህም በኋላ የሕይወት ነገር ወንጌልን በዓለሙ ሁሉ እናስተምር ዘንድ ወጣን።

፲፬፤ ሰይጣን ግን ሐሰተኞች ሐዋርያትን በኋላችን ላከ፤ ዳግመኛም የወንጌል ትምህርትን የሚያስተንጉሉ ሐሰትንና ከንቱንም የሚያደርጉትን አስነሣ።

፲፮፡ ወእምዝ ሢሙ አሐደ እምው ስቴቶሙ ዘስሙ አክሎናፊስ ወረ ሰይዎ ምስለ ሲሞን ወእሱ ኮኑ አር ድእተ ሰእለ ይብልዎ ዶስቴዎስ ወሰዐርዎ እምሢመት ።

፲፯፡ ወዓዲ ተማከሩ ምስለ ካልኣን ወገብሩ መካነ ወገብሩ ውስቴቱ ይግበሩ ዘምሉዕ ጽርፈተ እሱ እሙንቱ ክርንቶስ ማርቆስ ወማናዶሮስ ወባስልድዮስ ወሰርዶሎስ።

፲፱፡ ወዓዲ ቦ ካልኣን እለ ይብሉ ሀለዉ ብዙንን አማልክት።

፲፳፡ ባዕዳንሂ እለ ፫ ሢመታት ወካ ልኣን ይትጋብኑ ወይትገዓዙ በበይ ናቲሆሙ ።

፲፱፡ ወቦ እለ ያመልኩ ብዙኃን አማልክተ እለ ኢየሱምሩ።

፳፡ ወቦ ዕደው እለ ይሜህሩ እንዘ ይብሉ ከመ አልቦ ሰብሳብ በገበ እግዚአብሔር ።

፳፩፡ ወቦ እለ ይሜንኑ ወያስቂርሩ ትድ ምርተ ወቦ እለ ይዜምዉ ዘእንበለ ገፍረት።

፳፪፡ ወቦ እለ ይሔስዉ ሕጎ ወመም ህርሙ ቄላይድስ።

፳፫፡ ወዓዲ አነ ጴጥሮስ ዘመጽአ ጎቤየ ሲሞን በሀገረ ቂሣርያ ረክብ ክዎ ለቆርኔሌዎስ ምእመን በእግዚ እነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፲፮፡ ከዚህም በኋላ ክእነርሱ ውስጥ አክሎናፊስ የሚባል አንድ ሰውን ሹመው ከሲሞን ጋራ አደረጉት፤ እነዚህም ዶስቴ ዎስ ለሚባል ሰው ደቀ መዛሙርት ሁነው ከሹመት ሻሩት ።

፲፯፡ ዳግመኛም ከሌሎች ጋራ ተማከሩ፤ ቦታም ሠሩ፤ ለድብን የተመላ ሥራንም ይሠሩ ዘንድ በውስጡ ተባበሩ፤ እሊኸውም ክርንቶስና ማርቆስ፤ ማናዶሮስና ባስልድዮስ ሰርዶሎስ ናቸው።

፲፱፡ ዳግመኛም ብዙዎች ጣዖታት አሉ የሚሉ ሌሎች አሉ ።

፲፳፡ ሦስት ሹመት የሚሉ ባዕዳንም አሉ፤ ሌሎችም እየተሰበሰቡ እርስ በእርሳቸው ይከራከራሉ።

፲፱፡ የማያውቁ ብዙዎች ጣዖታትን የሚመልኩም አሉ።

፳፡ ጋብቻ በእግዚአብሔር ዘንድ አልታዘዘም እያሉ የሚያስተምሩ ወንዶችም አሉ ።

፳፩፡ ሩካቤንም የሚንቁና የሚጸየፉም አሉ፤ ያለ ኃፍረትም የሚሰስኑ አሉ ።

፳፪፡ ሕጉንም ሐሰት የሚሉ አሉ መምህራቸው ቄላይድስ ነውና።

፳፫፡ ዳግመኛም ሲሞን ወደኔ የመጣ እኔ ጴጥሮስ ቆርኔሌዎስን በቂሣርያ ሀገር በኔታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያመነ ሁኖ አገኘሁት ።

፳፬፤ ወሲሞንስመሠርይ ያስሕቶሙ ለቡሩካን ወቅዱላን ውሉድ ዘኬዎስ ዘቀዲሙ መጸብሐዊ ውእቱ ወበር ናባስ ወናኪዶስ ወአክላስ እጉሁ ለቀሌምንጦስ ዘተሰይመ ኤጲስ ቆጶስ በሀገረ ሮሜ ዘኮነ ረድኦ ለጳውሎስ ጳድቅ በትምህርተ ወን ጌል ቅዱስ።

፳፭፤ ወተናገርክሙ ሮተ ጊዜ ወበ ነገረ ትንቢት ሞእክዎ በጎይለ እግ ዚአብሔር።

፳፮፤ ወእምዝ ጉዩ ወሐረ እስክ ኢጣልያ፤ ወሶበ በጽሐ ሀገረ ሮሜ ሆካ ለቤተ ክርስቲያን ወአማሰነ ሃይ ማኖቶሙ ለብዙኃን ወአህጉሉሙ ለአሕዛብ ወሚጦሙ ገቤሁ ወመሀ ሮሙ ገቢረ ሥራይ ወግብረ ርጉማን አጋንንት ።

፳፯፤ ወእምዝ ሐረ ቤተ ርጉማን አማልክቲሆሙ ጊዜ ቀትር ወአንበ ሉሙ እንዘ ይኔጽር ውስተ ምጽንዓት ወኩሉ ሕዝብ ያንቀዕ ድጪ ገቤሁ ።

፳፰፤ ወእምዝ ተጽዕነ ላዕለ አጋንንት ወሠረረ ላዕለ ።

፳፬፤ ሥራየኛው ሲሞን ግን ቡሩካን ቅዱላን ልጆችን ቀድሞ ቀራጭ የነበረውን ዘኬዎስንና በርናባስን፤ ናኪዶስንና በሮም ከተማ ኤጲስ ቆጶስነትን የተሾመ በቅዱስ ወንጌል ትምህርት የጻድቁ ጳውሎስ ደቀ መዝሙር የሆነ የቀሌምንጦስ ወንድም አክላስን ያስታቸው ዘንድ ሞከረ ።

፳፭፤ ሦስት ጊዜ ተናገርኩት በትንቢት ነገርም በእግዚአብሔር ጋይል አሸነፍኩት ።

፳፮፤ ከዚህም በኋላ ሸሸቶ እስክ አንጦልያ (ኢጣልያ) ሄደ፤ ወደ ሮሜ ከተማም በደረሰ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን አወካት፤ የብዙዎችንም ሃይማኖት አጠፋ፤ አሕዛብንም ወደርሱ መልሶ የተረገሙ የአጋንንትን ሥራና ሥራይ መሥራትን አስተማራቸው ።

፳፯፤ ከዚህም በኋላ በቀትር ጊዜ ወደ ተረገሙ ጣዖቶቻቸው ቤት ሄደ ወደ ሰማይም እየተመለከተ አነበበላቸው፤ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ አቅንተው ይመለከቱ ነበር።

፳፰፤ ከዚህም በኋላ በአጋንንት ላይ ተጭኖ ወደ ላይ ወጣ።

፳፱፤ ወአንሰ ጴጥሮስ ቆምኩ ወጸለይኩ ወርኢኩ እንዝ ይሠርር ላዕለ ምጽንዓት አዐርግ ይብል ውስተ ሰማያት ወያሴፍዎሙ ለሕዝቡ ኩሉ ሠናያተ።

፴፩፤ ወእሙንቱሰ የአምንዎ ወይሬስ ይዎ ከመ አምላክ።

፴፩፤ ወአንሰ ሰፋሕኩ እደውየ ወሰ አልክዎ ለእግዚአብሔር በኩሉ ልብዩ ከመ ያውርዶ ዲበ ምድር ወይቀጥ ቅጥ ጎይሉሙ ለአጋንንት እለያስሕ ትዎሙ ወያህጉልዎሙ ለሰብእ።

፴፪፤ ወካዕበ ሰአልክዎ ለእግዚአብሔር ከመ ኢይቅትሉ አላ ዳዕሙ ከመ ንዋየ ለብሓዊ ይቀጥቅጡ።

፴፫፤ ወእምዝ ተመየጥኩ ገበ ሲሞን ወእቤሉ እመሰ ብእሴ እግዚአብሔር አንተ ወሐዋርያሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወትጫህር ትእዛዛቲሁ ወጽድቆ ኢትረድ ታሕተ፤ ወእመሰ መስሕት ወማህጉሊ አንተ ኦ ሲሞን እኤዝዞሙ ለአጋንንት እለ ይጸውሩከ ለከ ለሲሞን መሠርይ፤ ወእብሉሙ ረጎቁ እምኔሁ ወጎድግዎ ይረድ ታሕተ ይኩን ስላቀ በቅድመ እለ አስሐቶሙ።

፴፬፤ ወሶበ እቤ ከመዝ ጉዩ መናፍሰት ርኩላን ወጎደግዎ።

፳፱፤ እኔም ጴጥሮስ ቁሜ ጸለይሁ፤ ወደ ሰማያት ዐርጋለሁ እያለ ለሕዝቡም መልካሙን ሁሉ ተስፋ እያስደረገ ወደ ጠፈር ሲወጣ አየሁ።

፴፩፤ እነርሱም ያምኑና እንደ አምላክ ያደርጉት ነበር።

፴፩፤ እኔ ግን አጆቼን ዘርግቼ ወደ ምድር ያወርደውና ሰዎችንም የሚያስቷቸውና የሚያጠፏቸው የአጋንንትን ኃይል ያደክም ዘንድ በፍጹም ልቡናዬ እግዚአብሔርን ለመንሁት።

፴፪፤ ሁለተኛም እንደ ሸክላ ሠሪዕቃ ስብርብር ያደርገው ዘንድ ነው እንጂ እንዳይገለው እግዚአብሔርን ለመንሁት።

፴፫፤ ከዚህም በኋላ ወደ ሲሞን ተመልሼ አንተ የእግዚአብሔር ሰው የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያው ከሆንህ፤ ትእዛዙንና ጽድቁን የምታስተምርም ከሆንህ፤ ወደ ታች አትውረድ፤ ሲሞን ሆይ! አንተ የምታስትና የምታጠፋ ከሆንህ ግን፤ አንተን ባለሥራዩን ሲሞንን የሚሸከሙህ አጋንንትን «ከእሱ ራቁ፤ ተለዩ፤ ባላታቸው ሰዎች ፊት መሳለቂያ ይሆን ዘንድ ወደታች እንዲወርድ ተዉት» ብዬ አዝዛቸዋለሁ አልሁት።

፴፬፤ እንዲህም ባልሁ ጊዜ ርኩላን መናፍሰት ትተውት ሸሹ።

፴፭፤ ወእምዝ ወድቀ ዲበ ምድር ወተቀጥቀጦ በቦቢይ ድንጋፂ ወተሰ ብረ መለያልዪሁ ።

፴፮፤ ወእምዝ ጸርሑ ኩሎሙ ሕዝብ በቦቢይ ቃል ወይቤሉ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ጴጥ ሮስ ዘሰበክ ለነ በጽድቅ ወሶቤሃ ጎደግዎ ሰብእ ለሲሞን ።

፴፯፤ ወእምይእቲ ዕለት ጸንዐ ዕል ወት ወፍልጠት ማዕከለ ሲሞናው ያን ።

፴፰፤ ወእምዝ ቦእ ሰይጣን ውስተ ልቦሙ ለሐሳውያን ነቢያት ዘእስ ሐቶሙ ወረሰዮሙ ይንበቡ ቃለ ጽርፈት ላዕለ እግዚአብሔር አጋዜ ኩሉ ከመ ኢኮነ አቡሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፴፱፤ ወዓዲ ይቤሉ ኢኮነ ፈጣሪ ዓለም አላ ዳዕሙ ውእቱስ ኢይት ረአይ ወኢይትዐወቅ ወአልቦ ሸም ወኢተወልደ ።

፵፤ ወካዕበ ይቤሉ ኢኮነ ውእቱ ዘአውረደ አሪተ ወነቢያተ ወኢየ አምኑ ትንሣኤ ሙታን ወአልቦ ፍዳ በደጋሪት ዕለት ወነፍስኒ ትገብእ ውስተ ፍጥረታ ወይት ፌሥሑ በፍትወት ወይትመየጡ ውስተ እኩይ ልማድ ።

፴፭፤ ከዚህም በኋላ በምድር ላይ ወደቀ በታላቅ ድንጋፂም ተሰባበረ ሰውነቱም ሁሉ እንክ ትክት አለ።

፴፮፤ ከዚህም በኋላ ሕዝቡ ሁሉ በታላቅ ቃል ጮሁ፤ እንዲህም አሉ፡ ጴጥሮስ በእውነት የሰበክ ልን እግዚአብሔር አምላክ አንድ ነው፤ ያን ጊዜም ሕዝቡ ሲሞንን ተዉት ።

፴፯፤ ከዚችም ቀን ጀምሮ በሲ ሞን ወገኖች መካከል ክሕደ ትና መለያየት ጸና።

፴፰፤ ከዚህም በኋላ ሰይጣን ባላ ታቸውና የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እንዳይደለ ሁሉን በፈጠረ በእግዚአብሔር ላይ የስ ድብ ቃልን እንዲናገሩ በእ ደረጋቸው በሐሰተኞች ነቢያት ልብ ገባ ።

፴፱፤ ዳግመኛም አሉ፤ የዓለም ፈጣሪ አይደለም፤ ነገር ግን እርሱ አይታይም፤ አይታወቅ ምም፤ ስም የለውም፤ የተወ ለደም አይደለም።

፵፤ ሁለተኛም አሪተንና ነቢያ ትን ያወረደ እርሱ አይደለም አሉ፤ የሙታንን ትንሣኤም አያምኑም፤ በኋለኛዪቱም ቀን ፍዳ የለም፤ ነፍስም ወደ ቀደ መው ተፈጥሮዋ ትመለሳለች፤ ይላሉ፤ በፍትወትም ደስ ይላቸ ዋል፤ ወደ ክፉ ልማድም ይመ ለሳሉ ።

፵፩፤ ወቦባዕዳንሂ እለ ይብሉ ብዙ ጋን አማልክት ወይብሉ ፫ ሂመ ታት ወቦ እለ ይቤሉ ፪ ሂመ ታት።

፵፪፤ ወካልኣን ይክልኡ አውስቦ ወይ ኤዝዙ ኢይስተዩ ወይነ እንዝ ያስ ተራዙሱ ወይጸልኡ ሰብሳቢ ወልደተ ወበሊዐ ፍሬያት ።

፵፫፤ ወያርእዩ ርእሶሙ ከመ ንጹሐን እሙንቱ ወይትዌከፋ እኪተ ጥበበ ወይትሚሰሉ ከመ ጻድቃን ወመሃይምናን ።

፵፬፤ ወቦ እምኔሆሙ እለ ይኤዝዙ ከመ ኢይብልዑ ሥጋ እንዝ ይብሉ ለእንስሳ ቦቱ ንባብ ወነፍስ።

፵፭፤ ወዓዲ ይቤሉ ዘይትዐደው ላዕለ እንስሳ ይክውን ከመ ቀታሌ ነፍስ ።

፵፮፤ ወቦ እለ ይብሉ ሥጋ አገርው ንጹሕ፤ ባሕቱ ኢኮነ ንጹሕ አላ ርኩስ።

፵፯፤ መፍትው ለነ ንርገቅ እምዝ ከመዝ ግብር ወዘሰ ኮነ ንጹሕ በውስተ ሕግ ይብልዑ እምኔሁ።

፵፩፤ እምላኮች ብዙዎች ናቸው የሚሉ ሌሎችም አሉ፤ ሂመ ታትም ሦስት ናቸው የሚሉ አሉ፤ ሂመታት ሁለት ናቸው የሚሉም አሉ፤ ሂመታት የሚለውን አማልክት የሚል ዘር ይገኛል «የማይቈጠሩ ንይ ላትም አሉ» ብሎ የሚጨምር ዘርም አለ ።

፵፪፤ ሌሎችም መጋባትን ይክለክላሉ መጋባትንና ልጅ መውለድን ፍሬዎችን መብላትንም እያራከሱና እያጥላሉ ወይንን እንዳይጠጡ ያዝላሉ፤

፵፫፤ እነርሱም ንጹሕን እንደሆኑ እርሳቸውን ያሳያሉ፤ ክፉ ተንኮልንም ተቀብለው እንደ ጻድቃንና እንደ ምእመናን ይመስላሉ ።

፵፬፤ ከነርሱም ወገን እንስሳ ነፍስና መናገር አለው እያሉ ሥጋን እንዳይበሉ የሚሉዝዙ አሉ ።

፵፭፤ ዳግመኛም በእንስሳ ላይ የሚደፋፈር ሰው እንደ ነፍስ ገዳይ ይሆናል ይላሉ ።

፵፮፤ የእራያዎች ሥጋ ንጹሕ ነው የሚሉ አሉ፤ ነገር ግን ርኩስ ነው እንጂ ንጹሕ አይደለም።

፵፯፤ ከእንደዚህ ያለ ሥራ እንርቅ ዘንድ ይገባናል፤ በመጽሐፍ ንጹሕ የሆነውን ግን ከእርሱ ይብሉ ።

፵፰፤ ወደ አለ ይትናገሩ ወየእምኑ ከመ ክርስቶስ ብእሲ ቅዱስ ውእቲ አው ከመ አሐዱ እምነቢያት።

፵፱፤ ወደ አለ ይሜህሩ ዝሙተ ገሀደ ዘእገለ ገፍረት ወይገብሩ ሥምረተ ሥጋ ወይከውኑ ፍጹማን ውስተ ኩሉ ምግባር ርኩስ ።

፶፩፤ እስመ ኮኑ እሙንቱ ከመ አር ጋኖን ለማገበረ ዲያብሉስ ወው ሉደ መቐሠፍት ።

አንቀጽ ፴፬

በእንተ ርትዕት ሃይማኖት ወቅ ድስት ሥላሴ ዘሰበኩ ለነ ሐዋርያት በጽድቅ።

፩፤ ወንሕነስ ደቂቀ እግዚአብሔር ወውሉደ ሰላም ንሰብክ ዘንተ ቃለ ቅዱስ ለእለ ይትኢዘቱ በርትዕ።

፪፤ ነአምን በአሐዱ አምላክ ገባሬ ኩሉ ፍጥረት አብ ለእግዚእነ ወመ ድገሊን ኢየሱስ ክርስቶስ እስመ አልቦ ውስተ ህላዌሁ አመክንዮ።

፫፤ በከመ አቅደምን ነገረ አላ ባሕቱ ህልው በኩሉ መዋዕል አልቦቱ ጥንት ወኢተፍጻሜት ።

፬፤ ወደቱ ብርሃን ዘኢይጠፍእ ወኢ ልቦ ዘይክል ቀሪቦቹ ገቢሁ ።

፵፰፤ ክርስቶስ ቅዱስ ሰው እንደ ሆነ፤ ወይም ከነቢያት እንደ አንዱ እንደ ሆነ የሚናገሩና የሚያምኑ አሉ።

፵፱፤ ያለ ገፍረትም ገልጸው ዝሙትን የሚያስተምሩ የሥጋ ንም ፈቃድ የሚሠሩ በርኩስ ሥራ ሁሉ ፍጹማን የሚሆኑ አሉ ።

፶፩፤ እነርሱ ለዲያብሉስ ማገበር ነት እንደ በገና ኾነዋልና የመ ቅሠፍትም ልጆች ናቸውና ።

ሠላሳ ሦስተኛ አንቀጽ

ሐዋርያት ለእኛ በእውነት ስለ አስተማሩን የቀናች ሃይማኖትና ስለ ቅድስት ሥላሴ ይናገራል።

፩፤ እኛም የእግዚአብሔር ልጆችና የሰላምም ልጆች በቅንነት ለሚታዘዙ ሰዎች ይህን ቅዱስ ቃል እናስተምራለን።

፪፤ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አባት ፍጥረቱን ሁሉ በፈጠረ አንድ እምላክ እናምናለን፤ በባሕርዩ ምክንያት የለውምና ።

፫፤ አስቀድሞ እንደ ተናገርን በዘመኑ ሁሉ ህልው ሆኖ ይኖራል እንጂ ጥንትና ፍጹሜ የለውም።

፬፤ የማይጠፋ ብርሃን አለው ወደ ርሱ መቅረብ የሚቻለውም የለም።

፩፤ ወኢኮነ ፪ተ ወኢ፫ተ፤ ወኢይ ትዊሰክ ።

፪፤ አላ አሐዱ ውእቱ ባሕቲቱ ዘይ ነበር ለዓለም እስመ ኢኮነ ሰውረ ዘኢይትእመር ዳዕሙ ጥዩቀ አእመርናሁ በኦሪት ወበነቢያት።

፫፤ ከመ ውእቱ አኃዜ ኩሉ ወሥሉጥ ላዕላ ኩሉ ፍጥረት ።

፬፤ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አብ ለእግዚአነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምቅድመ ይት ፈጠር ዓለም ወልድ ዋሕድ ዘዕሩይ ምስሌሁ።

፭፤ ገባሬ ኩሉ ሠራዊት፤ ወሢመ ታት፤ ወሥልጣናት ዘሠምረ ይኩን ሰብእ በደኃሪ መዋዕል።

፮፤ ወነሥእ ሥጋ እማርያም እም ቅድስት ድንግል ዘእንበለ ዘርዕ ብእሲ ።

፯፤ ወተሐፅነ ከመ ሰብእ ዘእንበለ ንጢአት ወአበላ ወአልቦ ጉሕሉት ውስተ አፋሁ ።

፲፪፤ ወእምዝ ሐመ ወሞተ ዘእንበለ ንጢአት በሥጋ ወተንሥእ እሙ ታን በሣልት ዕለት፤ ወዐርገ ሰማ ያተ በዐቢይ ሰብሐት ንበ አብ ዘፈነዎ።

፭፤ ሁለት አይደለም በሦስትነቱም አራተኛ አይጨመርበትም ።

፮፤ ብቻውን ለዘለዓለሙ የሚኖር አንድ ነው እንጂ የማይታወቅ የተሠወረ አይደለምና በኦሪትና በነቢያት ፈጽመን ዐወቅ ነው እንጂ።

፫፤ ሁሉን የያዘ እንደሆነ በፍጥረቱም ሁሉ ላይ የሠለጠነ እንደሆነ ።

፬፤ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአብሔር አብ አንድ ነው፤ ዓለም ሳይፈጠር የተወለደ አንድያ ልጁ ከእርሱ ጋራ ትክክል የሚሆን።

፭፤ ሠራዊቱን ሁሉና ሢመታትን ሥልጣናትንም የፈጠረ በኋለኛውም ዘመን ሰው ይሆን ዘንድ የወደደ።

፮፤ ያለዘርዕ ብእሲ ክብርት ከምትሆን ከድንግል ማርያም ሥጋን ነሣ።

፯፤ ያለ ንጢአትና በደል እንደሰው አደገ፤ በአፋም ሽንገላ የለበትም።

፲፪፤ ከዚህም በኋላ ያለ በደል በሥጋ መከራን ተቀበለ፤ ሞተ፤ በሰስተኛውም ቀን ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፤ በታላቅ ክብርም ወደ ሰማያት ወደላከው ወደአብ ዐረገ ።

፲፫፡ ወነበረ በየማነ ኃይል ወፈነው ለነ ጳራቅሊጦስሃ መንፈስ ቅዱስ ዘወፅአ እምኑዝ አብ፤ ወአድኑኅ ዓለመ ዘህልው ምስለ አብ ወወልድ።

፲፬፡ ንብል እንከ ከመ ኩሉ ሠናይ ፍጥ ረተ እግዚአብሔር ወአልቦ ግዱፍ ።

፲፭፡ ወመንፈስሰ ሕይወተ ሥጋ ይአቲ ንጽሕት ወቅድስት በኩሉ።

፲፮፡ ንሕነሰ ንብል ከመ ሰብሳብ ንጹሕ፤ ወልደት አልቦ ርኩስ፤ እስመ ረጠርሙ እግዚአብሔር ለአዳም ወለሔዋን ከመ ይብዝኑ ሕዝብ።

፲፯፡ ንብሉ እንከ ከመ ቦ ውስተ ሥጋነ ነፍስ እንተ ኢትመውት ወኢትማስን ምስለ ሥጋ።

፲፰፡ ንሕነሰ ናስቄርር ኩሉ ግብ ሮሙ ለዕልዋነ ሃይማኖት ወኩሉ ፍልጠተ ወዐሊወ ሕግ እስመ ርኩሳን እሙንቱ በነቤነ ።

፲፱፡ ወካዕበ ነአምን ትንሣኤ ሙታን ወከመ ይትነሥኡ ጸድቃን ወኃጥአን ።

፳፡ ወበዕለተ ኩነኔ ከመ ይትፈደይ ኩሉ በከመ ምግባሩ።

፲፫፡ ንይል ባለውም ዕሪና ኖረ፤ ከአብ የሠረፀ የሁላችንም መጽ ኖኛ የሚሆን ዓለሙንም ሁሉ ያዳነ ከአብና ከወልድ ጋራ ህልው የሚሆን መንፈስ ቅዱስን ላከ ልን።

፲፬፡ እንግዲህ የእግዚአብሔር ፍጥ ረት ሁሉ መልካም እንደ ሆነ እንናገራለን የሚጣል የለም፤

፲፭፡ የሥጋ ሕይወት የምትሆን ነፍስ ግን በሁሉ ንጽሕትና ክብርት ናት ።

፲፮፡ እኛስ ጋብቻ ንጹሕ እንደ ሆነ ልደትም ርኩስት እደሌለ በት እንናገራለን፤ ሕዝቡ ይበዙ ዘንድ እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ፈጥሯቸዋልና ።

፲፯፡ እንግዲህ ከሥጋ ጋራ የማትፈርስ፤ የማትበሰብስ ነፍስ በሥጋችን እንዳለች እንወቅ ።

፲፰፡ እኛስ ሃይማኖትን የሚከዱትን ሥራቸውን እንጸየፋለን፤ መለየታቸውንም ሁሉ፤ ሕግ መለወጣቸውንም፤ እነርሱ በእኛ ዘንድ ርኩሳን ናቸውና።

፲፱፡ ዳግመኛም ትንሣኤ ሙታንን እናምናለን፤ ጸድቃንና ኃጥ አንም እንደሚነሡ።

፳፡ በዕለተ ምጽአትም ሁሉ እንደሥራው ፍዳ እንደሚቀበል።

፳፩፤ ወዓዲ ነእምን ከመ ክርስቶስ ኢኮነ ሕፁፀ እምትሰብእት ወኢም ንትኒ አላ ውእቱ እግዚአብሔር ቃል ዘኮነ ሰብእ በጽድቅ።

፳፪፤ ወዐረቀ ትዝምደ ሰብእ ምስለ እግዚአብሔር ሊቀ ካህናቲሁ ለአብ።

፳፫፤ ኢንትዝር እንከ ከመ አይሁድ እስመ ነእምር ከመ መጽአ ዘይፌ ጽም ኦሪተ፤ ወነቢያተ።

፳፬፤ ዘኢየሁ ደሰፈዉ ምጽአቶ ከሉሙ አሕዛብ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሠረፀ እምይሁዳ ወእምሥርወ ሱሂይ።

፳፭፤ ዘሥልጣኑ ዲበ መትከፍቱ።

፳፮፤ እስመ በውእቱ መዋዕል ጸንዐ ዕልወት፤ ወአስሐትዎሙ ሰብዙ ጋን፤ ወበእንተዝ ተሐውከት ቤተ ክርስቲያን ።

፳፯፤ ወእምዝ ተጋባእነ በኢየሩሳሌም ንሕነ እሙንቱ ሐዋርያት፤ ወሂምን ማትያስሃ ህዩንተ ይሁዳ አስቆሮታዊ ።

፳፰፤ በከመ ጽሑፍ፤ ወሂሙቶሂ ይንሣእ ባዕድ።

፳፱፤ ወእንገለግነ ምስለ ያዕቆብ እጉሁ ለእግዚእነ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ወንበርነ ምስለ ቀሲሳን ከመ ንንግሮሙ ለአሕዛብ ቃለ ተግሣጽ።

፳፩፤ ዳግመኛም ክርስቶስ ሰው ከመሆኑ የተነሣ ምንም ሕጻኝ እንደሌለበት እናምናለን፤ በእውነት ሰው የሆነ የእግዚአብሔር ቃል ነው እንጂ ።

፳፪፤ ከአብ ጋራ አስታራቂያችን የሚሆን እርሱ ሰውን ከእግዚአብሔር ጋራ አስታረቀ።

፳፫፤ እንግዲህ እንደ አይሁድ አንገዝር፤ ኦሪትና ነቢያትን የሚያሳልፋቸው እንደ መጣ እናውቃለንና።

፳፬፤ አሕዛብ ሁሉ የእርሱን መምጣት ተስፋ የሚያደርጉት ከይሁዳና ከሱሂይ ወገን የተወለደ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፭፤ ሥልጣኑ በጫንቃው የሚሆን።

፳፮፤ በዚያ ወራት ክህደት ጸንቷልና፤ ብዙዎችንም አሳቷቸው፤ ስለዚህም ቤተ ክርስቲያን ታወከች።

፳፯፤ ከዚህም በኋላ እኛ ሐዋርያት በኢየሩሳሌም ተሰበስበን ስለአስቆሮታዊው ይሁዳ ፈንታ ማትያስን ሾምነው።

፳፰፤ ሹመቱንም ሌላ ይውሰድ ተብሎ እንደተጻፈ ።

፳፱፤ የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ከሚሆን ከጌታ ወንድም ከያዕቆብ ጋራ ተሰበሰብን፤ ለሕዝቡም የምክርን ቃል እንገጥራቸው ዘንድ ከቀሳውስት ጋራ ተባበርን ።

፴፫፤ እስመ በ እለ ወፅኦ እምይሁዳ ወሐሩ አንጸኪያ ይገሥጽዎሙ ለአኃው እለ ውስተ ውእቱ መካን እንዘ ይብሉ እመ ኢተዝርክሙ በሕገ ሙሴ፤ ወኢሐርክሙ በሥርዐቱ ኢትድጎት።

፴፩፤ ወኮነ ጋዕዝ፤ ወቀትል።

፴፪፤ ወእምዝ አእመሩ አኃው እለ ሀለዉ አንጸኪያ ከመ ተጋባእነ ወጎ ሠሥነ በእንተ ግብር።

፴፫፤ ወፈነውን እምጎቤን ዕደወ መሃይምናን እለ የአምሩ መጸሕፍተ ቅዱሳተ ያጠይቁ ዘንተ ነገረ።

፴፬፤ ወእሙንቱሰ ወፅኦ ጎቤን ኢየሩሳሌም ይንግሩን ኩሎ ዘኮነ በቤተ ክርስቲያን ዘአንጸኪያ ።

፴፭፤ ወቦ እለ ይቤልዎሙ ዕደወ መፍትው ትትዝሩ ወትግበሩ ዘውስተሕገ ኦሪት።

፴፮፤ ወአንሰ ጴጥሮስ ተንግእኩ ወእቤሎሙ ለሕዝብ ኦአኃው ተአምሩ ከመ ጎረዮሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ እለ የዐቅቡ ስብከተ ወን ጌል ወየአምኑ ለእለ ስምዐ ኮነ ሎሙ እግዚአብሔር ማእምረ ልብ፤

፴፯፤ ወለቆርኔሌዎስ መኩንነምዕት አስተርእዮ መልአክ እግዚአብሔር ፡ ወይቤሎ ጸሎትክ ወምጽዋትክ ዐርገ ቅድመ እግዚአብሔር ተዝካረ ሠናየ።

፴፩፤ በሙሴ ሕግ ካልተገረዛችሁ በሥርዓቱም ካልሄዳችሁ አትድኑም እያሉ በዚያ ቦታ ያሉትን ወንድሞቻችንን ይገሥጹቸው ዘንድ ከይሁዳ ወጥተው ወደ አንጸኪያ የሔዱ አሉና።

፴፩፤ የሞት ሰልፍና ክርክርም ተደረገ ።

፴፪፤ ከዚህም በኋላ በአንጸኪያ ያሉ ወንድሞቻችን ተሰብስበን የሥራን ነገር እንደ መረመርን አወቁ።

፴፫፤ ከእኛም ዘንድ ቅዱሳተ መጻሕፍትን የሚያውቁ አማኞችን ይህን ነገር ያስረዱ ዘንድ ላክን ።

፴፬፤ እነርሱም በአንጸኪያ ቤተ ክርስቲያን የተደረገውን ሁሉ ይነግሩን ዘንድ፤ እኛ ወደ ለሰን በት ኢየሩሳሌም ወጡ።

፴፭፤ ትዝሩ በኦሪትም ሕግ ውስጥ ያለውን ትሠሩ ዘንድ እገብኑ ነው ያሏቸው ሰዎች አሉ ።

፴፮፤ እኔ ጴጥሮስ ግን ተነሥቼ ሕዝቡን ወንድሞቼ ሆይ! የወን ጌል ትምህርትን ለሚጠብቁና ለሚያምኑ ልቡናን የሚያውቅ እግዚአብሔር ምስክር እንደሆነናቸውና እንደ መረጣቸው ታውቃላችሁ አልኳቸው ።

፴፯፤ የመቶ አለቃ ቆርኔሌዎስን የእግዚአብሔር መልአክ ታየው እንዲህም አለው፡ ጸሎትህ ምጽዋትህም መልካም መታሰቢያ ሆኖ ወደ እግዚአብሔር ዐርጓል።

፴፰፤ ወይእዜኒ ፈኑ ዕደው ሀገረ
ኢዮጴ ይጸውዕዎ ለክ ለስምዖን
ጴጥሮስ ዘየጎድር ቤተ ስምዖን
ሰፋዩ ዘመንገለ ባሕር ወውእቱ
ይነግረክ በዘተሐዩ አንተ ወኵሉ
ቤተክ።

፴፱፤ ወኃሊፎ መልአክ ዘተናገሮ
ጸውዐ ክልኤተ እምወአልያሂሁ
ወአሐደ ሐራ ንረ እምፀማዱ ወነገ
ሮሙ ኩሉ ወለአኮሙ ሀገረ
ኢዮጴ።

፵፩፤ ወእምቅድመ እምጸእ ኀቤሁ
ቆምኩ ውስተ ልዑል መካን ወጸለ
ይኩ ጸሎተ ።

፵፩፤ ወናሁ ርኢኩ ተርጎወ ሰማይ
ወወረደ ሞጣሕት ዐቢይ ውስተ
ምድር ወእጉዝ በጽነፊሁ ።

፵፪፤ ወቦ ውስቴቱ አራዊት ወእን
ስሳ ወአዕዋፈ ሰማይ።

፵፫፤ ወሰማዕኩ ቃለ ዘይብል ተን
ሥእ ጴጥሮስ ጎርድ ወብላዕ ወእቤ
ግሙራ ኢቦአ ውስተ አፉየ ርኩስ
ዘኢኮነ ንጹሐ።

፵፬፤ ወካዕበ መጽአ ቃል ዘይብል
ዘእግዚአብሔር አንጽሖ አንተ ኢ
ታስተራኩስ ወተሰውጡ ኩሉ
ውስተ ሰማይ ።

፵፭፤ ወእንዝ ከመዝ እሔሊ ምንት
ውእቱ ዘአስተርአየኒ ይቤለኒ መን
ፈስ ቅዱስ ናሁ የጎሥሡክ ዕደው
ተንሥእ ወሐር ምስሌሆሙ እንዝ
ኢትናፍቅ።

፴፰፤ እሁንም ወደ ኢዮጴ
ከተማ ሰዎችን ላክ በባሕር
አቅራቢያ ባለቸው በጫማ
ሰፊው በስምዖን ቤት የሚኖረ
ውን ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንን
ይጥሩልህ፤ እርሱ አንተ ከነቤ
ተሰቦችህ የምትድንበትን ይነግ
ርሃል።

፴፱፤ ያነጋገረውም መልአክ ከሐደ
በኋላ ከሉላልልቱ ሁለት፤
ከሚከተሉት አንድ ደግ ወታ
ደር ጠራ፤ ሁሉንም ነገር ወደ
ኢዮጴ ከተማ ላካቸው።

፵፩፤ ወደ እርሱ ሳልመጣም ከፍ
ባለ ቦታ ቁሜ ጸሎትን አደረ
ግሁ።

፵፩፤ ወዲያውም ሰማይ ተከፍቶ
ዳርና ጽዮ የተያዘ ትልቅ መጋረጃ
ከሰማይ ሲወርድ አየሁ ።

፵፪፤ በውስጡም አራዊት እንስ
ሳት የሰማይ ወፎችም አሉ።

፵፫፤ ጴጥሮስ ሆይ፤ ተነሥተህ
አርደህ ብላ የሚል ቃል
ሰማሁ፤ ንጹሕ ያልሆነ ርኩ
ስም ፈጽሞ ከአፌ አልገባም
አልኩ።

፵፬፤ ሁለተኛም እግዚአብሔር
ንጹሕ ያደረገውን አንተ አታረ
ካክስ የሚል ቃል መጣ፤
ሁሉም ወደ ሰማይ ተመለሱ ።

፵፭፤ የታየኝ ምንድር ነው እያ
ልኩ እንደዚህ ሳስብ መንፈስ
ቅዱስ እነሆ ሰዎች ይፈልጉ
ጉሃል ሳትጠራጠር ተንሥተህ
ከነሱ ጋራ ሒድ አለኝ።

፵፮፤ እስመ አነ ፈነውኩ ንቤከ
እሱ እመንቱ እሰ ፈነዎሙ
መኩንን የተ፡፡

፵፯፤ ወእምዝ ሐላይኩ በልብየ ወእ
እመርኩ ቃለ እግዚአብሔር ከመ
ውእቱ ተናገረ ወይቤ«ይትፌሥሐ
አሕዛብ ምስላ ሕዘቢሆሙ»፤

፵፰፤ ወካዕበ ይቤ ይዝክሩ ወይት
መየጡ ንብ እግዚአብሔር ኩሎሙ
አጽናፈ ምድር ወይስገዱ ቅድሜሁ
ኩሎሙ በሐውርተ አሕዛብ እስመ
ለእግዚአብሔር መንግሥት ወውእቱ
ይኳንኖሙ ለአሕዛብ፤፡፡

፵፱፤ ወዓዲ ተዘከርኩ ዘጽሑፍ
በውስተ ጽዋዔ አሕዛብ ወሐርኩ
ምስሌሆሙ ወወእኩ ቤቶ ለውእቱ
ብእሲ ወሰበኩ ቃለ ፡፡

፶፩፤ ወሶቤሃ ወረደ መንፈስ ቅዱስ
ላዕሌሁ ወዲበ ኩሎሙ እሰ ሀለው
ምስሌሁ በከመ ወረደ ላዕሌን ወኢ
ኮነ ፍልጠት ማዕከሌን በአሚን ወእ
ንጽሐ አልባቢን ወእእመርኩ ከመ
ኢያደሉ እግዚአብሔር ለገጽ፡፡

፶፪፤ ወባሕቱ ኩሎሙ አሕዛብ እሰ
ይፈርህዎ ለእግዚአብሔር ወይገ
ብሩ ጽድቀ ይከውኑ ሥሙራን በገ
ቤሁ፡፡

፵፮፤ እኔ ወደ አንተ ልኬአቸ
ዋለሁና እነህም ሰዎች የመቶ
አለቃው የላካቸው ናቸው፡፡

፵፯፤ ከዚህ በኋላም በልቤ አሰ
ብሁ ሕዝቡም ከወገናቸው ጋር
ደስ ይላቸዋል ብሎ እርሱ እን
ደተናገረ የእግዚአብሔርንም ቃል
አወቅሁ፡፡

፵፰፤ ሁለተኛም አለ የምድር ዳር
ቻዎች ሁሉ ያስቡ፤ ወደ እግዚ
አብሔርም ይመለሱ፤ የአሕዛብ
አገሮችም ሁሉ በፊቱ ይስገዱ፤
መንግሥት ለእግዚአብሔር
ናትና እሱም አሕዛብን ይዝባቸ
ዋልና አለ ፡፡

፵፱፤ ዳግመኛም የተጻፈውን የአ
ሕዛብን አጠራር አሰብሁ፤
ከነሱ ጋርም ሄድኩ፤ ከዚያም
ሰው ቤት ገብቼ ቃሉን
አስተማርኩ፡፡

፶፩፤ ያን ጊዜም በእርሱና ከእ
ርሱ ጋር ባሉ ሰዎች ላይ መን
ፈስ ቅዱስ ወረደ፤ ቀድሞ በእኛ
ላይ እንደ ወረደ፤ በኛ መካከ
ልም በሃይማኖት መለያየት አል
ተደረገም፤ ልቡናችንንም አነጻ፤
እግዚአብሔርም ፊት አይቶ
እንዳያዳላ አወቅሁ ፡፡

፶፪፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን
የሚፈሩት ጽድቅንም የሚያደ
ርጉ አሕዛብ ሁሉ በእርሱ
ዘንድ የተወደዱ ይሆናሉ ፡፡

፶፪፡ ወእምዝ ተንሥኡ ላዕሌሁ መሃ ይምናን ወይቤሉ እስከ ማዕዜኑ ታሜክርዎ ለእግዚአብሔር ወታሰ ክምዎሙ ለአሕዛብ ዖረ ክቡደ ዘኢ ይክሉ ፀዊረ ።

፶፫፡ ወባሕቱ ንሕነሰ ነአምን ከመ ንድህን በጸጋ እግዚአብሔር ከማሁ ፈትሐነ እግዚአብሔር እማእሠረ ኃጢ አት ወአቅለለ እምላዕሌነ ጸረ ክቡደ።

፶፬፡ ወሶበ ይቤ ከመዝ አርመሙ ኩሎሙ ሕዝብ።

፶፭፡ ወእምዝ አውሥኦ ያዕቆብ እጉሁ ለእግዚእነ ወይቤሉሙ ስምዑ ዘእቤለክሙ ናሁ ስምዖን ተና ገረ ቀዲሙ ከመ ገረየ እግዚአብሔር ሕዝበ ለሥርዓቱ ።

፶፮፡ በከመ ይቤ መጽሐፍ እመጽእ ወአሐንፅ ቤቶ ለዳዊት ዘተመ ዝበረ ወእነሥኦሙ ለእለ ወድቁ ከመ ይትመየጡ ንበ እግዚአብሔር ኩሎሙ አሕዛብ እለ ተሰምዮ ስምየ ላዕሌሆሙ ይቤ እግዚአብሔር ።

፶፯፡ ወበእንተዝ እብለክሙ እነ ኢታ ክብዱ ዲበ አሕዛብ እለ ተመይጡ ንበ እግዚአብሔር ።

፶፪፡ ከዚህም በኋላ ምእመናን ተነሥተው እግዚአብሔርን እስከ መቼ ድረስ ትፈታተኑታላችሁ አሕዛብንክ ሊሸመት የማይችሉትን ከባድ ሽክም እስከ መቼ ታሽ ክሟቸዋላችሁ አሉ።

፶፫፡ ነገር ግን እኛ በእግዚአብሔር ቸርነት እንደምንድን እናምናለን፤ "እንደዚሁ እግዚአብሔር ከኃጢአት ማሰርያ ፈታን ከባድ ሽክምንም ከኛ ላይ አቀለለ።

፶፬፡ እንደዚህም ባለ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ዝም አሉ።

፶፭፡ ከዚህም በኋላ የጌታችን ወንድሙ ያዕቆብ እነሆ የምነግራችሁን ስሙ፤ ስምዖን እግዚአብሔር ለሥርዓቱ ሕዝብን እንደመረጠ አስቀድሞ ተናገረ ።

፶፮፡ መጽሐፍ የፈረሰውን የዳዊትን ቤት መጥቼ እንፃለሁ እንዳለ በላያቸው ላይ ስሜ የተጠራ አሕዛብ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ይመለሱ ዘንድ የወደቁትንም እነሣቸዋለሁ አለ እግዚአብሔር ።

፶፯፡ ስለዚህም እኔ ወደ እግዚአብሔር በተመለሱ ሰዎች ላይ ሥርዓትን አታጽኑ እላችኋለሁ ።

፶፰፤ ዳዕሙ አዝዝዎሙ ይርገቁ እምኩሉ ርኩስ ወኢይብልዐማውታ ወዘይዘብሉ ለአማልክት ወእምዝሙት ዘኢእዙዝ ውስተሕግ ወዘሂ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ አበው ሄኖስ ወሄኖክ ወኖኅ ወመልክ ጼዴቅ ወኢዮብ ወባዕዳ ገሂ እለ ከማሆሙ ።

፶፱፤ ወእምዝ ጎብሩ ሐዋርያት ወያዕቆብ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ወቀሲሳን ዘቤተ ክርስቲያን፤ ወጎረዩ እምኔን ዕደወ ዘይፌንዉ ምስለ በርናባስ ወጳውሎስ ሰፋዩ ወይሁዳ ዘተሰምየ በርናባስ ወሲላስ እለ ተጎርዩ እምኡጋው ።

፷፩፤ ወእምዝ ጸሐፍነ ወፈነውን ገበኡጋው ውስተ ቤተ ክርስቲያን ዘአንጾኪያ ወሶርያ እንዘ ንብልሰላም ለክሙ እስመ ሰማዕነ ከመቦ እለ ወጽኦ እምኔን ወሆክዋ ለነፍስክሙ በነገር ዘኢእዘዝናሆሙ ።

፷፪፤ ወይእዜኒ ንቢረነ ጎረይነ ዕደወ እለ ንፌኑ ንቤክሙ ምስለ ኡጋዊነ በርናባስ ወጳውሎስ እለ መጠዉ ነፍሶሙ በእንተ ስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፶፰፤ ከርኩስ ሁሉ ይርቁ ዘንድሙቶ ያደረውን ፤ ለአማልክትም የተሠዋውን እንዳይበሉ፤ በአባቶች በሄኖስ ፤ በሄኖክ ፤ በኖኅ ፤ በመልክ ጼዴቅ ፤ በኢዮብ እንደነሱ ባሉ በሌሎችም መጽሐፍ ውስጥ ካልተጻፈ በሕግ ውስጥም ካልታዘዘ ከዝሙት ይርቁ ዘንድ እዘሂቸው እንጂ ።

፶፱፤ ከዚህም የኢሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ያዕቆብና ሐዋርያት ፤ የቤተ ክርስቲያን ቀሳውስትም ከሰፊው ጳውሎስና ከበርናባስ ፤ ከወንድሞች ከተመረጡ ከሲላስና በርናባስ ከተባለ ይሁዳ ጋራ የሚል ኳቸውን ሰዎች ከእኛ መረጡ ።

፷፩፤ ከዚህም በኋላ ወደ አንጾኪያና ሶርያ ቤተ ክርስቲያን ወንድሞች «ሰላም ለእናንተ ይሁን» ብለን ጽፈን ላክን ፤ ከእኛ ወጥተው ባላዘዝናቸው ነገር ሰውነታችሁን የሚያውኳት እንዳሉ ሰምተናልና።

፷፪፤ ዛሬም ከወንድሞቻችን ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋራ ወደናንተ የምንልካቸው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ሰውነታቸውን አሳልፈው ለሞት የሰጡ ሰዎችን አንድ ሁነን መረጥን።

፳፪፤ ወፈነውን ይሁዳሃ ወሲላስሃ ያጠይቁክሙ እስመ ትብረ መን ፈሰ ቅዱስ ምስሌን ከመ ኢንወስክ ባዕደ ወኢናክብድ።

፳፫፤ ዘእንበለ ዳዕሙ ዘተንድጉ በግብር ዝቡሐ ለአማልክት ወማ ውታ ወደመ ወዝሙተ ወዘትጸ ልኡ ለርእስክሙ ኢትግበሩ ዲበ ቢጽክሙ።

፳፬፤ ዘንተ ዕቀቡ ወሰላም ለክሙ ዛተ መልእክተ ለእክነ አንጾኪያ እስመ ብዙን መዋዕለ ሠራሕነ እንዘ ንፈቅድ ገቢረ ዘይሣኒ ለነ ወለክሙ።

፳፭፤ ወእምድገረ ገዳጥ መዋዕል ሐወፅኖሙ ለአጋው ወአጽናዕና ሆሙ በቃለ ተግሣፅ ወአዘዝነ ይርጋቁ እምእለ ይጸርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር ወዲበ ሙሴ።

፳፮፤ እስመ እሙንቱ መሰጥ ወይትሜሰሉ ከመ አባግዕ ወይት ቃረኑ ምስለ እግዚአብሔር ወሙሴ ወነቢያት።

፳፯፤ ሐሳውያን መሲሕ ወሐሳውያን ነቢያት ወሐዋርያት ወመስሕ ታን እለ የሀጉልዎሙ ለአሕዛብ ወያደንኑ ውስተ ምድር ወይሔልዩ ኩሎ እከየ ወያማስኑ ዐፀደ ወይን ቅዱስ።

፳፪፤ ይሁዳንና ሲላስንም ያስረዱ ችሁ ዘንድ ላክነ መንፈስ ቅዱስ ሌላ ሥርዓት እንዳንጨምርና እንዳናከብድ ከኛ ጋራ አንድ ሁኗልና።

፳፫፤ በግብር ከምትተዋቸው ለአማልክት ከተሰጡ፤ ሙቶ ካደረገው፤ ከደም፤ ከመሰሰን በቀር፤ ለራሳችሁ የምትጠሉትንም በባልን ጀራችሁ እንዳታደርጉ ነው እንጂ።

፳፬፤ ይህን ጠብቁ ሰላምም ለናንተ ይሁን፤ ይህችን መልእክት ወደ አንጾኪያ ላክነ ለናንተና ለኛ በጉየሚሆን መሥራትን ስንሻ ብዙ ቀን ደክመናልና።

፳፭፤ ከጥቂት ቀን በኋላም ወንድሞችን ጉብኝተን በምክር ቃል አጸናናቸው፤ በሙሴና በእግዚአብሔር ስም ላይ ከሚሳደቡ ይርቁ ዘንድም አዘዝን።

፳፮፤ አሊህ ነጣቂዎች ናቸውና እንደበጎችም እየተመሰሉ ከእግዚአብሔር ከሙሴና ከነቢያትም ጋር ያጣሉና።

፳፯፤ መሢሕ ክርስቶስን ነቢያትንና ሐዋርያትን የሚዋሹ ናቸው፤ አሕዛብንም የሚያጠፉ አላቾች ናቸው፤ ወደ ምድር አቀርቅረው ክፉን ሁሉ ያስባሉ፤ ቅዱሱንም የወይን ቦታን ያጠፋሉ።

፳፰፤ ወበእንተ ዝንቱ አሉ የዐልዉ ፍቅርሙ ለብዙኃን ወዘሰ አዝላፈ ትእግሥቶ ውእቱ ይድኅን ።

፳፱፤ ወበእንተ ዝንቱ አዘዘነ እግ ዚእነ እንዘ ይብል ተፃቀቡ እምሐ ሳውያነ ነቢያት እለ ይመጽኡ ኀቤ ክሙ በአልባሰ አባግዕ ወውስ ጦሙ ተኩላ ወመሰጥ እሙንቱ ወእምፍሬሆሙ ተእምርዎሙ ።

፷፩፤ ወእንበይነዝ ተጋባእነ ኩልነ ውስተ ፩ መካን ንሕነ እሙንቱ ሐዋርያቲሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ።

፷፪፤ ጴጥሮስ ወእንድርያስ ፣ ያዕ ቆብ ወዮሐንስ ደቂቀ ዘብዴዎስ፣ ፊልጶስ ፣ ወበርተሎሜዎስ፣ ማቴ ዎስ ወቶማስ ፣ ያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ ወስምዖን ቀነናዊ ፣ ታዴዎስ ወማትያስ ዘተጉሰቄ ምስሌነ ወተሠይመ ህየንተ ይሁዳ አስቆሮታዊ ፣ ወያዕቆብ እጉሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ፣ ወጳውሎስ ጌር ወመገሥጽ ለአሕዛብ ።

፷፫፤ ወእንዝ ጉቡኣን ንሕነ ውስተ ፩ መካን ፈነውነ ኀቤክሙ ዛተ መልእክተ ቅድስተ።

፷፬፤ ወእንትሙኒ አ መሃይምናን አኃው እለ አመንክሙ በክርስቶስ ዘቦቱ ኩሉ ኮነ ወይእዜኒ ንብለ ክሙ ከመ ውእቱ ፩ አምላክ አኃዜ ኩሉ ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ።

፳፰፤ ስለዚህም እነዚህ የብዙዎችን ፍቅር ይለውጣሉ ፣ ትዕግሥትን ያዘወተረ ግን እርሱ ይድናል ።

፳፱፤ ስለዚህም ነገር ጌታችን ነቢያ ትን ሐሰተኞች ከሚያደርጉ ውስጥ ባቸውም የሚነጣጥቁ ተኩላዎች ሲሆኑ የበግ ለምድ ለብሰው ወደ እናንተ ከሚመጡ ተጠበቁ ብሎ አዘዘን ፣ ከሥራቸውም የተነሣ ታውቋቸዋለችሁ ።

፷፩፤ ስለዚህም እኛ የኢየሱስ ክርስቶስ መልእክተኞች የሆንን እኛ ሁላችን በአንድ ቦታ ተሰበሰብን።

፷፪፤ እንድርያስና ጴጥሮስ፣ የዘብዴዎስም ልጆች ዮሐንስና ያዕቆብ፣ በርተሎሜዎስና ፊልጶስ ፣ ቶማስና ማቴዎስ ፣ የቃና ሰው ስምዖንና የዕልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ፣ ስለ አስቆሮት ሰው ይሁዳ ፈንታ ተሹሞ ከኛ ጋራ የተቈጠረ ማትያስና ታዴዎስ ፣ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንድሙ የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ያዕቆብ፣ ለአሕዛብ የሚመክር ችር ጳውሎስ ።

፷፫፤ እኛም ከአንድ ቦታ ተሰበሰብን ላለ ክብርት የምትሆን ይህችን መልእክት ወደ ናንተ ላክን።

፷፬፤ እናንተም ሁሉ በእርሱ ቃል ነት በተፈጠረ በክርስቶስ ያመናችሁ ወንድሞች ምእመናን ሆይ፣ አሁንም ሁሉን የፈጠረ አንድ አምላክ እንደ ሆነ ያለ እርሱም ሌላ አምላክ እንደሌለ እንነግራችኋለን።

፪፬፤ ንሚህረክሙ ታምልኩ ኪያሁ ወትሰግዱ ሎቱ ወትትቀነዩ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወመንፈስ ቅዱስ ወታንብቡ ቅዱሳተ ፤ መጻሕፍተ ኦሪት ወነቢያት።

፪፭፤ ወአክብሩ አበዊክሙ ወተገራሁ እምኩሉ ዘይትቃረን ተቃርኖ ምስለ ሕግ ወአንትሙስ እመኑ ትንሣኤ ወዕለተ ኩነኔ።

፪፮፤ ወጽንሑ ከመ ይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ ፤ እስመ ኩሉ ፍጥረት እምእግዚአብሔር ውእቱ ወኢኮነ እምሰይጣን።

፪፯፤ ወባሕቱ ኩሉ እኩይ እምሰይጣን ውእቱ ።

፪፰፤ ወሰብሳብሰ ዘበሕግ አልቦ ነውር ወኢሕፀት አላ ዳዕሙ እምእግዚአብሔር ውእቱ እስመ ፈጠረ ቀዲሙ ተባዕተ ወአንስተ።

፪፱፤ ወበእንተዝ ይቤ የጎድግብእሲ አባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ወይከውኑ ጀኤሆሙ ፩ ሥጋ ።

፹፤ ወእምድኅረሰ አውሰበ ኢይድኅር ብእሲ ብእሲቱ ዘእንበለ በዝሙት ባሕቲቱ ፤ እስመ ሥጋሁ ይእቲ እስመ አነ ፈጠርክዎሙ ወአኮ ባዕድ ።

፪፬፤ እሱን ታመልኩ ዘንድ ለእርሱም ትሰግዱ ዘንድ ፤ ለኢየሱስ ክርስቶስና ለመንፈስ ቅዱስም ትገዙ ፤ ዘንድ ቅዱሳት መጻሕፍትን ኦሪትንና ነቢያትንም ታንብቡ ዘንድ እናስተምራችኋለን።

፪፭፤ አባቶቻችሁን አክብሩ ከሕግ ጋራ መቃወምን ከሚቃወም ሁሉ ተለዩ ፤ እናንተስ ትንሣኤንና የፍርድ ቀንን እመኑ ።

፪፮፤ ለሁሉ እንደሥራው እንደሚከፍለው ጠብቁ ፤ ፍጥረት ሁሉ ከእግዚአብሔር ተገኝቷልና ከሰይጣንም አይደለም ።

፪፯፤ ነገር ግን ክፉ ሁሉ ከሰይጣን ነው።

፪፰፤ በሕግ የሚሆን ጋብቻም ነውርና ጉድለት የለበትም ፤ ከእግዚአብሔር የታዘዘ ነው እንጂ አስቀድሞ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጥሮአቸዋልና ።

፪፱፤ ስለዚህም እንዲህ አለ ፤ ሰው እናትና አባቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላታል ፤ ሁለቱም አንድ አካልን ይሆናሉ ።

፹፤ ካገባም በኋላ በዝሙት ብቻ እንጂ ሰው ሚስቱን አይፍታ ፤ አካሉ ናትና ፤ እኔ ፈጥራዎቸዋለሁና ሌላም አይደለም ።

፹፩፡ ይህ ዘእግዚአብሔር አስተዳመረ ኢይፍልጥ ሰብእ እስመ ዘይትፈለጥ እምብእሲቱ እንዘ ይፈሊ ፪ ሥጋ ዐለው ትእዛዝ እግዚአብሔር።

፹፪፡ ወዘሂ አውሰበ ድገርተ አርኩስ ሥጋሁ ወዘተለዋ ለዘማ ዐለው ሕገ ግሙራ።

፹፫፡ ምትራ ለዘማ እምሥጋክ እስመ ኢኮነት እንቲአከ።

፹፬፡ ኢታርኩሱ እንከ ሥጋክሙ እስመ የአክሎሙ ለመሃይምናን ግዝረተ ልብ በንጹሕ መንፈስ ።

፹፭፡ ኢትረስዩ ፪ተ ጥምቀተ የአክሎሙ ዘነሣእክሙ ቀዳሚ ጥምቀት ።

፹፮፡ እስመ ተቀበርክሙ ውስተ ሞቱ ለክርስቶስ እንተ ኢተው ህበት ለዕልዋን ወመናፍቃን አላዳዕሙ ለቅዱሳን ካህናት ዘጸገው ናክሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

፹፯፡ ወኢትትወከፉ ጥምቀተ እምንበ ዕልዋነ ሃይማኖት ፣ እስመ አሐቲ ይእቲ ጥምቀት ወአሐዱ እግዚአብሔር አብ ፣ ወእግዚእነ ወመድገኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጳራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ፩ ፻ ውእቱ ሞቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ ።

፹፩፡ እንዲህም አለ ፣ እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው አይለይ ፣ ሁለት አካል አድርጎ ከሚስቱ የሚለይ ሰው የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አፈረሰ ።

፹፪፡ የተፈታችውንም ያገባ ሥጋውን አረከሰ ፣ ዘማዊቲቱንም የተከተለ ፈጽሞ ሕግን አፈረሰ።

፹፫፡ ዘማዊቲቱን ከሥጋህ ለያት፣ ያንተ አልሆነችምና ።

፹፬፡ እንግዲህ ሥጋችሁን አታርክሱ ፣ ለምእመናን በንጹሕ መንፈስ የልብ መገረዝ ይበቃችዋልና።

፹፭፡ ሁለተኛ ጥምቀትን አታድርጉ ፣ መጀመርያ የተጠመቃችሁት ይበቃችኋል ።

፹፮፡ በክርስቶስ ሞት ተቀብራችኋልና (ተጠምቃችኋልና) ለከሐዲዎችና ለመናፍቃን ያልተሰጠች፣ ነገር ግን ለቅዱሳን ካህናት በአብ በወልድ ዘመንፈስ ቅዱስ ስም የሰጠናችሁ ናት ።

፹፯፡ ሃይማኖትን ከለወጡ ሰዎች ጥምቀትን አትቀበሉ፣ ጥምቀት አንዲት ናትና እግዚአብሔር አብ አንድ ነው፣ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም አንድ ነው፣ መንፈስ ቅዱስ ጳራቅሊጦስም አንድ ነው፣ ኢየሱስ ክርስቶስም በሥጋ የሞተው ሞት አንድ ነው።

፩ ማቴ. ፲፱ ፡ ፳ - ፱
፳ ኢፌ. ፱ ፡ ፱ - ፳

፹፰፤ ወከማሁ ይኩን ጥምቀት ከሙ ፩ዱ ዘነሣእክሙ በሞቱ።

፹፱፤ ወዘሰ ኢየሱስን ወኢይገብር ከመዝ ይከውን ክፍሉ ምስለ ዕል ዋን ውስተ ትምህርት እኩይ።

፺፤ ወለእለ ይገብሩ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እስመ መነንክሙ ትምህርትየ ወእነሂ እሜንነክሙ ወአገድገክሙ ወኢይፊስየክሙ ሊቃነ ካህናት ።

፺፩፤ ወእለ ይጠመቁሂ እምኔክሙ ኢኮነ ገጽሐነ አላ ዳዕሙ ርኩሳን ወአልበሙ ሥርየተ ኃጢአት።

፺፪፤ ከማሁ ይከውኑ እለ ይነሥኩ ፪ ጥምቀተ ወይፊስየ ግብሮ ለክር ስቶስ ተውኔተ ወይትሜየንዎሙ ለቅዱሳን ወይፀርፉ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ወያረኩሱ ደሞ ክቡሩ ወየ ዐልጪ ሕማማቲሁ ወስምዖ።

፺፫፤ ወእለሰ ኢየሱስን ወኢይ ጠመቁ በርትዕት ሃይማኖት ይከ ውኑ ውጽአነ እምሕግ ወይት ኬነኑ እስመ እሙንቱ ይጸዕልዎ ወኢየሕዮትዎ።

፹፰፤ እንዲሁ በሞቱ አምሳል የተቀበላችሁት ጥምቀትም እንድ ጊዜ ይሁን ።

፹፱፤ ነገር ግን የማያምን እንደዚህም የሚያደርግ ክፍሉ ከከሐዲዎ ችና ከፋ ትምህርት ከላላቸው ጋር ይሆናል።

፺፤ እንደዚህ ለሚያደርጉ ሰዎችም እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ «ትምህርቱን ገቃችኋልና ፤ አኔም እንቃችኋለሁ ፤ አተዋችኋለሁ የካህናት አለቆችም አላደርጋችሁም።»

፺፩፤ ከናንተም የሚጠመቁት ገጽሐን አይደሉም፤ የኃጢአት ሥር የት የሌላቸው ርኩሳን ናቸው እንጂ።

፺፪፤ ሁለተኛ ጥምቀትን የሚቀበሉም እንዲሁ ይሆናሉ፤ የክርስቶስንም ሥራ ጨዋታ ያደርጋሉ፤ ቅዱሳንንም ይተናኮሏቸዋል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይም ይላደባሉ፤ ክቡር ደሙንም ያረክሳሉ፤ መከራዎቹንና ምስክርነቱንም ይክዳሉ ።

፺፫፤ በቀናች ሃይማኖት አምነው የማይጠመቁ ግን ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ይፈረድባቸዋልም፤ እነርሱ ይላደቡታል እንጂ አያምኑበትምና።

፳፬፤ ይቤ አግዚእነ ዘኢተወልደ ዳግመ አማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ኢይክል በዊእ መንግሥተ ሰማያት አላ ዳዕሙ ዘአምነ ወዘተጠምቀ ይድኅን ወዘሰ ኢየአምን ይትኳነን ።

፳፭፤ ወዘሰ ይብል ድኅረ አጠመቅ ወያጸርዕ ጥምቀተ ውእቱ ይትኳነን ወይርኅቅ አምአግዚአብሔር።

፳፮፤ ወኢትትሀከዩ ተመይጦ ንበ አግዚአብሔር አስመ ኢየአምር ሰብእ ዘይመጽእ ላዕሌሁ ።

፳፯፤ ወአንትሙስ አጥምቁ ደቂቀ ክሙ አንዘ ሕፃናት እሙንቱ ወሴ ስይዎሙ ሲሳየ መንፈሳዊተ ወሕፅንዎሙ በተግሣጽ ወጥቡ።

፳፰፤ አስመ ይቤ ኅድግዎሙ ለሕፃናት ወኢትክልዕዎሙ መጺኢ ንቤዩ ።

፳፱፤ ናሁ ጸሐፍነ ለክሙ ዘንተ ኩሎ ኦ ፍቁራን አኃው ትለብዉ ጥበበ ወአእምሮ ወኢትትወከፋ ነገረ ፅዑዕ ዘገብሩ ዕልዋን በስመ ዚአነ።

፻፩፤ ኢትበሉ እንከ ብነ ሐዋርያት እለ ይስእሉ በእንቲአነ አላ ዳዕሙ ነጽሩ ሥነ ግብርሙ።

፳፲፤ ጌታችን ዳግመኛ ከውሀና ከመንፈስ ቅዱስ ያልተወለደ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት አይችልም ፤ ነገር ግን ያመነና የተጠመቀ ይድናል ያላመነ ግን ይፈረድበታል አለ።

፳፯፤ ኋላ አጠመቃለሁ ብሎ ጥምቀትን የሚያስቀር ግን ይፈረድበታል፤ ከአግዚአብሔርም ይርቃል።

፳፰፤ ወደ አግዚአብሔር መመለስን ችላ አትበሉ ሰው በላዩ የሚመጣ በትን አያውቅምና ።

፳፯፤ እናንተ ግን ልጆቻችሁን ሕፃናት ሳሉ አጥምቁ ፤ መንፈሳዊ ምግብንም መግቧቸው ፤ በምክርና በጥበብም አሳድጓቸው።

፳፰፤ ልጆችን ተዋቸው ፤ ወደኔ መምጣትንም አትከልክሏቸው ብሏልና።

፳፱፤ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፤ ጥበብንና ዕውቀትን ታስተውሉ ዘንድ ይህን ሁሉ ጸፍንላችሁ ወንጀለኞች በእኛ ስም የሚያደርጉትን ተርታ ነገርንም አትቀበሉ ።

፻፩፤ እንግዲህም ስለ እኛ የሚለምኑ ሐዋርያት አሉን አትበሉ ፤ የሥራቸውን ደግነት ተመልከቱ እንጂ ።

፻፩፤ እስመ ቦ እለ ይገብሩ ብዙን ንይላተ ዘምሉዕ ኅምዘ ሞት በስሙ ለኢየሱስ ክርቶስ ከመ ሲሞን መሠርይ ወክላዮፊዮስ ወእለ ምስሌሆሙ በኩሉ መካን እለ ያስሕትዎሙ ለሰብእ ፡፡

፻፪፤ ወአንተሙኒ እለ አፍቀርክ ምዎ ለክርስቶስ ወንሕነ አግብር ቲሁ ወላእካኒሁ እሙንቱ ቀደ ምት ጸሐፍነ መጻሕፍተ ዕፁባተ ዘሙሴ ወሄኖክ፤ ወአዳም ወሴት፤ ወኢሳይያስ ወዳዊት፤ ወኤልያስ ወ፫ቱ አበው ቀደምት፤ ወእለ ይት ቃረንዎሙ ለእሉ ይከውኑ ውፁ ዓነ እምሕግ ፡፡

፻፫፤ ወዓዲ ጸሐፉ መጽሐፈ በስመ ጽርዕ እለ ይፊስዩ ርእሶሙ ኅሩ ያነ ወንጹሓነ ወይብሉ ጥዩቅ ውእቱ መጻሕፍቲን እንዘ ርኩሳን እሙንቱ ረገቁ እምኔሆሙ ወእም እለ ይገብሩ ከመዝ፡፡

፻፬፤ ከመ ኢትተኩነኑ ምስሌሆሙ እለ ጸሐፉ ለአስሕቶ መሃይምናን ዘአልቦሙ ነውር ፡፡

፻፭፤ አርዳኢሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ንቤ እንክ በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሳውስት ወዲያቆናት ይንበሩ በአሐቲ ብእሲት እምቅ ድመ ሢመት፤ ወእምድኅረ ሢመ ትሰ ኢርቱዕ ያውስቡ ፡፡

፻፩፤ የሞት መርዝን የተመላ ብዙ ታምራትን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሚአደርጉ አሉና ፤ እንደ ባለሥራዩ ሲሞንና እንደ ከላዮ ፊዮስ በቦታውም ሁሉ ከእነርሱ ጋር ሰዎችን የሚያስቷቸው አሉና ፡፡

፻፪፤ ክርስቶስን የወደዳችሁት እና ንተ እኛም ባርያዎቹ የቀደሙ እነ ዚያ አገልጋዮችም የሙሴንና የሄኖክን ፤ የአዳምንና የሴትን ፤ የኢሳይያስንና የዳዊትን ፤ የኤልያስንና የቀደሙ የሦስቱን አበው ድንቅ ድንቅ መጻሕፍትን ጻፍን፤ እሊህን የሚቃወሙ ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ፡፡

፻፫፤ ዳግመኛም ራሳቸውን የተመረጡና ንጹሐን የሚያደርጉ በጽርዕ ስም መጽሐፍን ጻፉ፤ እነርሱ ርኩሳን ሲሆኑ መጽሐፎቻችንን የተረዱ ናቸው ይላሉ፤ ከእነርሱና እንዲህ ከሚያደርጉ ራቁ ፡፡

፻፬፤ ነውር የሌላቸው ምእመናንን ለማሳት መጽሐፍን ከጻፉ ጋራ እንዳይፈረድባችሁ፡፡

፻፭፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት እኛ ፤ ስለ ኤጲስ ቆጶሳትና ስለ ቀሳውስት ስለ ዲያቆናትም ከሹመት አስቀድመው በእንዲት ሴት ጸንተው ይኑሩ ፤ ከሹመት በኋላ ግን ሊያገቡ አይገባም አልን፡፡

፪፯፡ ወካዕበ ንኤዝዝ በእንተ አግብ
ርት እለ ይትኤዘዙ ለቤተክርስቲ
ያን ንፍቀ ዲያቆናት አናጉንስጢስ
ወዐጸውተ ንዋኅው ይንበሩ በእ
ሐቲ ብእሲት ወሰብሳብ ንጹሕ።

፪፰፡ ወእምድኅረ ነሥኡስ ጥምቀተ
ወሢመተ ኢይግበሩ ኃጢአተ ከመ
ኢይረዱ ውስተ ኩነኔ ።

፪፱፡ ናሁ ንኤዝዝ ከመ ኢያውስቡ
ዘማ ወኢአመተ ወኢድኅርተ ወኢ
መዐስብተ በከመ ጽሑፍ ውስተ
ሕግ።

፫ፀ፡ ወዓዲ ዲያቆናዊት ብእሲት
ትኩን ድንግለ ወንጽሕተ ፣ ወእ
መሢ መበለት መሃይምንት እንተ
አውሰበት ፩፻ ብእሴ መፍትው
ትርከብ ሢመተ አንስት።

፫፱፡ ወለእለሂ ይትመየጡ እም
ኀጢአት ርቱዕ ትትውከፍዎሙ
ዝውእቱ ፈቃዱ ለእግዚአብሔር
በኢየሱስ ክርስቶስ ወለንዑስ
ክርስቲያንሂ።

፫፻፩፡ ሶበ ለበዉ ተግሣጸ አጥም
ቅዎሙ በስመ አብ ወወልድ ወመ
ንፈስ ቅዱስ ።

፫፻፪፡ ሁለተኛም በቤተ ክርስቲያን
ስለሚታዘዙ አገልጋዮች ንፍቀ
ዲያቆናትና አናጉንስጢስ ስለ
አፀውተ አናቅጸም በንጹሕ ጋበቻ
በእንዲት ሴት ጸንቲው ይኖሩ ዘንድ
እናዝላለን።

፫፻፫፡ ጥምቀትንና ሹመትን ከተቀ
በሉ በኋላ ግን ወደ ቅጣት ፍርድ
እንዳይወርዱ ኃጢአትን አይ
ሥሩ ።

፫፻፬፡ እነሆ በሕግ እንደተጻፈ
ዘማይቱን ፣ ነፃ ያልወጣች ባር
ያን፣ በነውር የተፈታችውን፣ ባሏ
ሙቶባት የገለሞተችውን እንዳያ
ገቡ እናዝላለን።

፫፻፭፡ ዳግመኛም ዲያቆናዊት ሴት
ንጽሕት ድንግል ትሁን ፣ ፈትም
ብትሆን አንድ ሰውን ያገባች የታ
መነች የሴቶችን ሹመት ታገኝ
ዘንድ ይጎባል።

፫፻፮፡ ከኃጢአት የሚመለሱትንም
ትቀበሉአቸው ዘንድ አግባብ ነው፤
በኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር
ፈቃዱ ይህ ነውና ፣ ንዑስ ክርስቲ
ያንንም ተቀበሉአቸው ።

፫፻፯፡ ትምህርትንም በተረዱ ጊዜ
በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ
ስም አጥምቋቸው ።

፻፲፪፤ ወለአለሰ አልቦሙ አምልኮ እግዚአብሔር አዝዝዎሙ ለመሃ ይምኑን ይትፈላጡ እምነሆሙ በዙሉ ግብር ኢበምክር ወኢበነገር ወኢበ ጸልዮ ወአርጎቅዎሙ እምቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር እስመ ነኪራን እሙንቱ ወእኩያን ወሙ ሉናን እለ የሀጉሉ አባግዐ መር ዓቱ ለክርስቶስ ።

፻፲፫፤ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ጠቢብ ሰሎሞን አሌ ሎሙ ለመናፍቃን እለ ያጠብቡ ርእሶሙ ወደኃሪ ቶሙ ለኩነኔ ሲኦል እሱ እሙንቱ እለ ይሜህሩ ተግሣፀ ሐሰት ወይፀርፉ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ወእለ ተህይደ እምነሆሙ ክፍለ ርስት ዘነሥኡ እምነቤሁ ወኦል ቦሙ ስርየት በዝ ዓለም ወኢ በዘይመጽእ ዓለም ።

፻፲፬፤ እስመ አፈድፈዱ ዐሊወ እምአይሁድ ወአረማውያን እለ ይፀርፉ ላዕለ እግዚአብሔር ፈጣሬ ኩሉ ወውእቱ መልዕልተ ኩሉ ወተንሥኡ ላዕለ ወልዱ ወክሕድዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወአ ፅርዑ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ወጎረዩ ሎሙ ፅርፈተ ወአማሰኑ ቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ እሱ እሙንቱ ቁናጽል እለ ያማሰኑ ዐጸደ ወይን።

፻፲፭፤ እግዚአብሔርን ማምለክ የሌ ለባቸውን ግን ምዕመናን በሥ ራው ሁሉ በምክር ቢሆን ፤ በነገርም ቢሆን ፤ በጸሎትም ቢሆን ፤ ከእነርሱ ይለዩ ዘንድ እዘሂቸው፤ ከእግዚአብሔርም ቤተ ክርስቲያን አርቋቸው ፤ እነርሱ የተለዩ ክፉዎች የጠፉ የክርስ ቶስን መንጋዎች የሚአጠፉ ናቸውና ።

፻፲፮፤ ስለ እነርሱም ጠቢብ ሰሎሞን እንዲህ አለ ፤ ራሳቸውን ጥበበኛ ለሚያደርጉ ሰዎች ወዮ ላቸው፤ ፍጻሜአቸውም ለሲኦል ቅጣት ነው ፤ እሊኸውም የሐሰት ምክርን የሚአስተምሩ በመንፈስ ቅዱስ ላይም የሚሳደቡ ፤ ከእርሱ የተቀበሉት የርስት ክፍልም ከእነ ርሱ የተቀማ በዚህ ዓለም በሚመ ጣውም ዓለም የኃጢአት ሥርየት የሌላቸው ናቸው ።

፻፲፯፤ ሁሉን በፈጠረ ከሁሉ በላይ በሚሆን በእግዚአብሔር አብ ላይ ከሚሳደቡ በልጁም ላይ ከተነሡ መንፈስ ቅዱስንም ከካዱ ፤ ስድ ብንም ለነሱ መርጠው ቅዱሳት መጻሕፍትን ካስታጉሉ ፤ እሊኸ ውም የወይን ቦታን የሚያጠፉ ቀበሮዎች ናቸው ፤ የክርስቶስ ማደሪያ ቤተ ክርስቲያንን ከሚያ ጠፉ ከወንጀለኞች ከአይሁድ ይልቅ ክህደትን አብዝተዋልና።

፪፻፳፡ ንኢዝክመ- ረገቁ እምእሉ እስመ ዘይተሉ ጠቢብ ይከውን ከመ ውእቱ ጠቢብ ወዘሂ ይተሉ አብደ ይከውን ከመ ውእቱ አብድ።

፪፻፺፡ ኢመፍትው ከመ ትንባሩ ምስለ ሰረቅት ወኢ ትደመሩ ምስለ ዐላውያን።

፪፻፺፡ ስምዑ ዘይቤ ዳዊት ቅዱስ አኮነ ጸላእተክ ጸላእኩ እግዚአ ወተመንሰውኩ በእንተ ፀርከ ፍጹመ ጽልእ ጸላእክዎሙ ወኮ ኑኒ ፀርዮ።

፪፻፺፡ እስመ ረገሞ እግዚአብሔር ለኢዮላፍጥ በእንተ ፍቅር ወረድ ኤተ አክዓብ ንጉሥ ወአካዝያስ።

፪፻፴ ይቤሉ ለንጉሥ ኢዩ ነቢይ ኮንክ ረድኦ ለብእሲ ኃጥኦ ታድላ ኖኑ እንክ አንተ ዘጸልኦ እግዚአብሔር።

፪፻፳፡ ወበእንተዝ ወረደ ፍጡነ መዓተ እግዚአብሔር ላዕሌሁ እስመ ኢኮነ ርቱዐ ልቡ በቅድሚሁ ወኮነ ጎሡረ ምግባሩ በውስተ ምድር።

፪፻፳፡ ረገቁ እንክ እምኔሆሙ ወኢ ትትወክፉ ሰላሞሙ።

፪፻፳፡ ወበእንተአሆሙ ይቤ ነቢይ አልቦሙ ፍሥሐ ለረሲዓን በቅ ድመ እግዚአብሔር እሉ እሙንቱ ተኩላት ወከለባት መሰጥ እለ አልቦሙ ምሕረት።

፲ መዝ. ፪፻፳፡ ፳፩ - ፳፪

፲፩ - ፪ ዘና መዋ. ፲፱ - ፪

፲፪ - ፪ ዘና መዋ. ፳ - ፴፮

፲፫ - ኢላ. ፲፯ - ፳፩

፪፻፳፡ ከእሊህ ትርቁ ዘንድ እናዝ ዛችኋለን ጥበበኛን የሚከተል እን ደዚያ ጥበበኛን ይሆናልና አላዋቂ ንም የሚከተል እንደዚያ አላዋቂ ይሆናልና።

፪፻፺፡ ከሌቦች ጋራ ትኖሩ ዘንድ አገባብ አይደለም ፣ ከዓላውያን ጋራም አንድ አትሁኑ።

፪፻፺፡ ቅዱስ ዳዊት የሚለውን ስሙ አቤቱ ጠላቶችህን የጠላሁ አይደለሁምን ፣ ስለጠላቶችህም ጠፋሁ ፣ ፍጹም ጥልንም ጠላኋ ቸው ጠላትም ሆኑኝ።

፪፻፺፡ እግዚአብሔር ኢዮላፍጥን፣ ንጉሡ አክዓብንና አካዝያስን ስለ ወደደና ስለ ረዳ ረገሞታልና።

፪፻፴፡ ንጉሡን ነቢይ ፣ ኢዩም እንዲህ አለው ፣ የኃጢአተኛ ሰው ረዳትን ሆንህ ፣ እንግዲህ እግዚአብሔር የጠላውን አንተ ታድነዋለህን።

፪፻፳፡ ስለዚህም የእግዚአብሔር ቁጣ ፈጥኖ በእርሱ ላይ ወረደ ፣ ልቡ በፊቱ የቀና አልሆነምና ፣ በምድርም ሥራው ወራዳ ሁኗ ልና ።

፪፻፳፡ እንኪያስ ከእነርሱ ራቁ ሰላማቸውንም አትመኑ።

፪፻፳፡ ስለ እነርሱም ነቢይ እንዲህ አለ ፣ ለዝንጉዎች ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ደስታ የላቸውም ፣ እነርሱም ምሕረት የሌላቸው ተኩላዎችና ነጣቂዎች ውሾች ናቸው።

፪፳፫፡ ወሰብ ቀርቦት ዕለት ወበጽ ሐት ሰዓት ብዙኃን ይከውኑ እኩያን ።

፪፳፬፡ በከመ ይቤ እግዚእን በወን ጌል ወበደኃሪ መዋዕል ተሐፅፅ ሃይማኖት ወትሴኩስ ፍቅር ወት በዝን ኃጢአት ወይመጽኡ ሐሳ ውያነ መሲሕ ወሐሳውያን ነቢ ያት ወይገብሩ ተአምረ በውስተ ሰማይ ወያስጎትዎሙ ለብዙኃን ጎሩያን።

፪፳፭፡ ናሁኬ ንስአሉ ለእግዚአብ ሔር ያድኅነን እምስሕተቶሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ወይባልሐን እምዕልዋን ሕዝብ ከመ ናጽንዓ ለቤተ ክርስቲያን ወያድኅኖሙ ለብዙኃን ወይፈውሶሙ በብዙን ተግሣፅ ወበቃለ ጸጋ፤።

፪፳፮፡ ወአለብ ኢተወክፉ ስብከተን ስዕኑ ተፈውሶ ወወፅኡ እመር ዔት ከመ ያማስኑ ካልኣነ አባግዐ ንጹሐን እለ አልበሙ ነውር።

፪፳፯፡ ወከመዝ ሠራዕነ እንክ በውስተ ኩሉ በሐውርት ወረሰይነ ለከመ ዛተ ርትዕተ ትምህርተ /ዲድስቅልያ/ በጽድቅ ወበንጽሕ ተዝካረ ለእለ የአምኑ በእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ወፈነውን ምስለ ጎሩይ ቀሌምንጦስ ወፍቁር በር ናባስ ወፍቁር ወልድ ጢሞቴዎስ ወብፁዕ ማርቆስ ወምስሌሆሙ ቴቶ ወሉቃስ ወአሶን ወሉኪዮስ ወሱሲ ጴጥሮስ፤።

፪፳፫፡ ቀን በቀረበች ጊዜ ሰዓትም በደረሰች ጊዜ ብዙዎች ክፋዎችን ይሆናሉ ።

፪፳፬፡ ጌታችን በወንጌል እንደ አለ፡ በኋለኛው ዘመን ሃይማኖት ታንሳለች ፤ ፍቅርም ትጠፋለች፤ ኃጢአትም ትበሃለች ፤ በመሢሕ ክርስቶስ የሚዋሹ ፤ በነቢያትም የሚዋሹ ይመጣሉ ፤ በሰማይም ተአምርን ያደርጋሉ ብዙዎች ምር ጦችንም ያስታሉ ።

፪፳፭፡ እነሆ እንግዲህ በኢየሱስ ክርስቶስ ከስሕተታቸው ያድነን ዘንድ እግዚአብሔርን እንለምነው ቤተ ክርስቲያንንም እንድናጸናት ከከዳተኞች ሕዝብ ይታደገን ዘንድ ብዙዎችንም ያድናቸውና ቡዝ ምክርና በጸጋ ቃል ይፈውሳቸው ዘንድ እንለምነው።

፪፳፮፡ ትምህርታችንን ያልተቀበሉ ግን መዳን ተሳናቸው ፤ ነውር የሌለባቸው ሌሎች ንጹሐን በጉችን ያጠፉ ዘንድም ከመንጋ ወጡ ።

፪፳፯፡ እንግዲህ በቦታቸው ሁሉ እንዲህ ሠራን ፤ ይህችን የቀናች ትምህርትንም /ዲድስቅልያ/ በጽድቅና በንጽሕና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ ሰዎች መታሰቢያ አደረግንላችሁ ፤ ከተመረጠ ቀሌምንጦስና ከተወደደ በርናባስ፤ ከተወደደ ልጅ ጢሞቴዎስና ከብፁዕ ማርቆስ፤ ከእነርሱም ጋር ከቴቶና ከሉቃስ ፤ ከአሶንና ከሉኪዮስ ፤ ከሱሲ ጴጥሮስም ጋር ላክነው ።

፪፻፳፡ ንስእሰክሙ ትትመስሉ በእሉ ወስምዑ ቃሉሙ ወረኃቁ እምዘ ትካት ልማድ እስመ ቀደምትሰ ጋለፉ ።

፪፻፴፡ ወአንትሙ ኩኑ ሐዲሳን እስመ አእመርክምዎ ለእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ኩሉ ኮነ ወወሀበን ሕገ ንጹሐ ወመድገኒተ ነፍስን ዘረሰይነ ውስቲታ ፍጹመ ስመ ዚአሁ ዘእንበለ ፍልጠት ወሕፀት ወወልጦት ዘአልቦ ነውር እንተ ትመይጥ ነፍሳተ።

፪፻፴፡ ዘንተ ለዘረሰቡ ዕብራውያን ወሀቦሙ ተዝካረ በሚልክያስ ነቢይ ዘይብል ተዘክሩ ሕገ ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ዘእዘዘክሙ ዘንተ ትእዛዘ ጽድቅ ወቅድሳት።

፪፻፴፩፡ ወእግዚእን ኢሠዐረ ሕገ ኦሪት ወኢያሕፀፀ አላ ዳዕሙ ይቤ ኢተገልፍ አሐቲ ቃል እምኦሪት እስከ ዝ ኩሉ ይትገበር ፣ ወካዕበ ይቤ ኢመጻእኩ እሥዐርሙ ለኦሪት ወለነቢያት አላ ከመ እፈጽሞሙ።

፪፻፴፪፡ እስመ ሙሴ ሠራዲ ሕገ ነቢይ ወንጉሥ ፣ ወኤልያስ ነቢይ ቀናዲ አስተርአዩ ምስለ እግዚእ ሶበ ተወለጠ ራእዩ በቅድሚያሙ ስምሀ ኮኑ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ወትሰብእቱ ከመ ፍቁር ወሰብእ ቤቱ ወአኮ ከመ ነኪ ራገ።

፪፻፳፡ እነሱን ትመስሉ ዘንድ እንላ ምናችኋለን፤ ቃላቸውንም ስሙ፤ ከቀድሞው ልማድም ራቁ ፣ ፊተኞች አልፈዋልና ።

፪፻፴፡ እናንተም አዲሶችን ሁኑ፤ ሁሉ በእሱ የተፈጠረ ፣ ነፍሳትን የምትመልስ ነውር የሌለባት ያለ መለየት ያለ መጉደልና ያለ መለወጥ የእርሱን ስም በውስጥ ፍጹም ያደረግንባት የነፍሳችን መዳኛና ንጹሕ ሕግን የሰጠን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አውቃችሁታልና።

፪፻፴፡ ይህን ለረሱ ዕብራውያንም ይህን የጽድቅና የቅድስና ትእዛዝን ያዘዛችሁን የእግዚአብሔርን ሰው የሙሴን ሕግ አስቡ የሚል መታሰቢያን በነቢዩ በሚልክያስ ሰጣቸው።

፪፻፴፩፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የኦሪትን ሕግ አልሻረም ፣ አላን ደለምም፤ ነገር ግን ይህ ሁሉ እስኪደረግ ድረስ ከኦሪት አንዲቱ ቃል አታልፍም አለ፤ ሁለተኛም እፈጽማቸው ዘንድ ነው እንጂ፤ ኦሪትንና ነቢያትን ላላልፋቸው አልመጣሁም አለ ።

፪፻፴፪፡ ሕግን የሠራ ነቢይና ንጉሥ ሙሴ ፣ ቀናተኛው ነቢይ ኤልያስም በፊታቸው መልኩ በተለወጠ ጊዜ ከጌታ ጋር ታዩ ፣ ሰው ስለመሆኑ ስለ ሕማሙና ስለሞቱ ምስክር ሆኑ ፣ እንደ ወዳጅና እንደ ቤቱ ሰዎች እንጂ እንደ ባዕዶች አይደሉምና።

፲፮ ሚል. ፬ - ፮

፲፮ ሚል. ፭ - ፲፮ - ፲፮

፲፮ ሉቃ. ፬ - ፳፭ - ፴፩

፻፴፫፡ ወሀበ እግዚአብሔር ሥርዐተ ፲ቱ ቃላት ዘውስተ ኦሪት ወነቢያት በቅዱሳን ወእሙንቱስ ነበሩ እንዝ ይሰምዑ ቃሉ እምቅ ድመ ይግበሩ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም ዘሰመይዎ ግብዓውያን ሀቤ ፲፱፡፡

፻፴፬፡ እስመ ሥርዐትሰ ጽድቅ ውእቱ፡፡

፻፴፭፡ ወበእንተዝ ተሰምዖ ሕገ ወይፈትሕ በርትዕ ፡፡

፻፴፮፡ ሲሞንስ ወእለሂ ምስሌሁ ጸልሉ ዘንተ ሥርዐተ ወይዌድሱ ርእሶሙ ወእሙንቱስ ይወርዱ ውስተ ገሃነም፡፡

፻፴፯፡ ሕግሰ ጌር ወቅዱስ ውእቱ እስመ ይቤ እመ ትፈቅድ ትግበር ሊተ ምሥዋዕ ሕንጽ ሊተ በምድር ወኢይቤ ሕንጽ ሊተ ዘእንበለ ሥምረት ፡፡

፻፴፰፡ እስመ ይጽሕቅ እግዚአብሔር በገቤነ መሥዋዕተ ወቀርባነ፡፡

፻፴፱፡ አቤልስ ወኖኅ ወአብርሃም መሥዋዕተ ወዕጣነ አዕረጉ ገቤሁ በፈቃደሙ፡፡

፻፵፡ ወከማሁ በፈቃደሙ ዕብራውያንሂ ገብሩ ዘንተ፤ ወአኮ ውእቱ ዘእዘዙሙ ዳዕሙ ለሊሆሙ በሥምረቶሙ ውእቱሂ ተወክፈ መሥዋዕቶሙ ዘአዕረጉ ሎቱ በልብንጽሕ ፡፡

፻፵፫፡ እግዚአብሔርም በኦሪትና በቅዱሳን ነቢያት ውስጥ ያሉ የአሥሩን ቃላት ሥርዐት ለሕዝቡ ሰጠ፤ እነርሱም ግብዓውያን አምላክ ያሉት የላም ጥጃን አስመስለው ጣዖትን ከመሥራት አስቀድመው ቃሉን ሲሰሙ ኖሩ፡፡

፻፵፬፡ ሥርዐት ጽድቅ ነውና ፡፡

፻፵፭፡ ሰለዚህም ሕግን ተባለ በእውነትም ይፈርዳል፡፡

፻፵፮፡ ሲሞንና ከርሱ ጋራ የነበሩ ግን ይህን ሥርዓት ጠሉ ፤ እራሳቸውንም ያመሰግናሉ ፤ እነርሱ ግን ወደ ገሃነም ይወርዳሉ ፡፡

፻፵፯፡ ሕጉ ግን ቸርና ቅዱስ ነው፤ መሠዊያን ትሠራልኝ ዘንድ ብትወድ በምድር ሥራልኝ አለ እንጂ ያለ ፈቃድህ ሥራልኝ አላለምና፡፡

፻፵፰፡ እግዚአብሔር መሥዋዕትንና ቊርባንን ከእኛ ይፈልጋልና፡፡

፻፵፱፡ አቤልና ኖኅ አብርሃምም መሥዋዕትንና ዕጣንን በፈቃዳቸው ወደ እርሱ አሳርገዋልና፡፡

፻፶፡ እንዲሁ ዕብራውያንም በፈቃዳቸው ይህን አደረጉ፤ እርሱ ያዘዛቸው አይደለም ፤ እነርሱ በፈቃዳቸው ነው እንጂ ፤ እርሱም በንጹሕ ልቡና ያሳረጉለትን ተቀበለ፡፡

፪፻፩፤ ወበእንተዝ ይቤ ኢይፈቅድ
ዕጣነክሙ ወኢይጽሕቅ ወኢምን
ተኒ እሱም ዘእየ ወእቱ ኩሉ ዓለም
ወኩሉ ዘውስተ ትካት መዋዕል
ረስዕም አሕዛብ ለእግዚአብሔር
ወረሰዩ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም
አምላክ ህየንተ እግዚአብሔር
ዘበአማን።

፪፻፪፤ አመ ይወፅኦ እምግብፅ
ይቤ አርን እሉ እሙንቱ አማል
ክቲክ እስራኤል ዘአውፅኦክ
እምድረ ግብፅ ወእሙንቱስ አም
ለኩ ጣዕዋ ላሕም በዕልወት ወን
ደግሞ ለእግዚአብሔር ዘፈነው
ሙሴሃ ወአውፅኦሙ እምዕፀብ
ኩነኔ ።

፪፻፫፤ ወናሁ ገብረ እግዚአብሔር
ተአምራተ በእደ ሙሴ ገብሩ
ወበትር ዘአማሰኖሙ ለግብፃውያን
በ፲ቱ መቅሠፍት ዝንቱ ውእቱ፤
ወቦቱ ዘበጣ ለባሕረ ኤርትራ ወአ
ኅለፎሙ እንተ ማዕከላ ከመ ምር
ዋጸ አፍራስ በውስተ የብስ ወለጸ
ላእቱስ አስጠሞሙ ውስቱታ።

፪፻፬፤ ወረሰየ ጥዑመ ነቅዕ ማይ
መሪረ ወአንቅዕ ኩኩሐ ወአው
ሐዘ ሎሙ ማየ።

፪፻፩፤ ስለዚህም እንዲህ አለ ፤
ዕጣናችሁን አልወድም ፤ ምንም
አልሻም ፤ ዓለም ሁሉ የኔ ነውና
በቀድሞ ዘመን የነበሩ ሰዎች ሁሉ
እግዚአብሔርን ረሱት ፤ የላም
ጥጃንም ስለ እውነተኛው እግዚአ
ብሔር ፈንታ አምላክ አደረጉ
ላቸው ።

፪፻፪፤ ከግብፅም በወጡ ጊዜ አርን
እስራኤል ሆይ ፤ ከግብፅ ምድር
ያወጡህ አምላኮችህ እሊህ ናቸው
አለ ፤ እነርሱም በክህደት የላም
ጥጃን አመለኩ ፤ ሙሴን ልኮ
ከሚያስጨንቅ አገዛዝ ያወጣቸው
እግዚአብሔርን ተዉት ።

፪፻፫፤ እግዚአብሔርም በወዳጁ
በሙሴ እጅ ታምራትን አደረገ ፤
በበትሩም ግብፃውያንን በአሥር
መቅሠፍት ያጠፋቸው እርሱ
ነው፤ በዚያም በትር የኦርትራን
ባሕር መትቶ በደረቅ እንዳለ ፈረስ
መራጫ አድርጎ በመካከሏ አሳለ
ፋቸው ፤ ጠላቶቹንም በውስጧ
አስጠማቸው።

፪፻፬፤ መራራውን የውሃ ምንጭ
ጣፋጭ አደረገ ፤ ጭንጫውንም
ለንጥቆ ውሃን አፈለቀላቸው ።

፪፻፺፭፤ ወጸለሎሙ መዓልተ በደ መና ወሌሊተ በዐምደ እሳት ወእ ብርሀ ሎሙ ወመርሐሙ ወእ ሙንቱስ አያእመሩ ንበ ይበ ጽሑ።

፪፻፺፮፤ ወአውረደ ሎሙ መና ይብ ልዑ እምሰማይ ወአዝነመ ሎሙ ሥጋ ከመ መሬት።

፪፻፺፯፤ ወወሀቦሙ ሕገ በገዳም ወረ ሰዮሙ ድልዋነ ይስምዑ ቃሉ ንደግዎ ለዘገብረ ሎሙ ዘንተ ኩሎ ።

፪፻፺፰፤ ወይቤልዎ ለአሮን ግበር ለነ አማልክተ እለ የሐውሩ ምስ ሌነ ወገብረ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም ወስገዱ ሎቱ።

፪፻፺፱፤ ወአእመረ እግዚአብሔር ከመ አልቦ አኩቴት በእንተ ኩሉ ዘገብረ ሎሙ ።

፪፻፺፻፤ ወእሙንቱስ ተአስሩ በማእ ሰር ዘአይትፈታሕ ወወድቁ ውስተ መሥገርት እንተ አልባቲ ሙጸእ ወምጉያይ።

፪፻፺፻፩፤ ወእንተሙስ ሶበ ትገብሩ ምሥዋዐ አዕርጉ ውስቴቱ ቊርባነ ኩሎ ጊዜ እስመ ውእቱ ይቤ ረሳ ዕኮ ለእግዚአብሔር ዘአድንከ ወአልብከ አኩቴተ ስምዮ።

፪፻፺፭፤ ቀን በደመና ጋረዳቸው ፤ ሌሊትም በእሳት ምስሶ እያበራ መራቸው ፤ እነርሱ ግን የሚደር ሱበትን አያውቁም ነበር።

፪፻፺፮፤ መናንም ይበሉ ዘንድ ከሰ ማይ አወረደላቸው ፤ ሥጋንም እንደ መሬት አዘነመላቸው።

፪፻፺፯፤ በምድረ በዳም ሕግን ሰጣ ቸው ፤ ቃሉንም ይስሙ ዘንድ የተዘጋጁ አደረጋቸው ፤ ይህን ሁሉ ያደረገላቸውን ተዉት ።

፪፻፺፰፤ አሮንንም ከኛ ጋራ የሚሄዱ አምላኮችን ሥራልን አሉት፤ እርሱም የላም ጥጃን ሠራላቸው ፤ እነርሱም ሰገዱለት።

፪፻፺፱፤ እግዚአብሔርም ስለ አደረገ ላቸው ሁሉ ምስጋና እንደሌለው ዐወቀ ።

፪፻፺፻፤ እነርሱም በማይፈታ ማሠሪያ ታሥረው መውጫና መሸሻ በሌለ ባት ወጥመድ ውስጥ ወደቁ።

፪፻፺፻፩፤ እናንተ ግን መሠዊያን በሠ ራችሁ ጊዜ ሁሉ በውስጡ ቊር ባንን አሳርጉ ፤ እርሱ ያዳኑ እግዚአብሔርን ረሳኸው ፤ ስሜን ማመስገንንም የለህም ብሏልና።

፪፻፳፫፤ ወአንተሙሰ አክመርከምዎ ለ፩አምላክ በልብ ንጹሕ ወበሠ ናይ ሕሊና ወሰማዕክሙ ቃሉ ለመድኃን ብፁዓት አዕይንቲክሙ እለ ርእያ ወአእዛኒክሙ እለ ሰምዓ ።

፪፻፴፫፤ ናሁ ፈትሐክሙ እማእለር ወግዕዝክሙ እምግብርናት።

፪፻፳፫፤ ወዓዲ ይቤ ኢይብለክሙ አግብርተዮ እስመ ገብርስ ኢየሐምር ዘይሬስዮ እግዚኡ አላ ዳዕሙ አዕርክተዮ አንተሙ ።

፪፻፳፭፤ ናሁ መሀርኩክሙ ኩሉ ዘሰማዕኩ በገበ አቡዮ^{፳፭} ።

፪፻፳፫፤ ወእለሰ ይፈቅዱ ኢይርአዩ ወኢይስምዑ ገዝፈ ልቦሙ ወር ገቁ እምኔሁ።

፪፻፳፫፤ አንተሙሰ ብፁዓን አንተሙ ዘሠዓረክሙ እግዚአብሔር እመር ገም እስመ ዘመጽአ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር አጽንዕ ሕገ ወፈጸመ ወአሰሰለ ክቡደ ጸረ ዘውስቲቱ ፤ አድገነነ ወእግዕዝነ እምተቀንዮ ለኃጢአት ወመሐረነ ወወሀበነ ሕይወተ ዘለዓለም ።

፪፻፳፫፤ እናንተ ግን አንዱን አምላክ በንጹሕ ልብና በበጎ አላብ አውቃችሁታል፤ የመድኃንንም ቃል ሰምታችኋል ፤ ያዩ ዓይኖቻችሁ ፤ የሰሙም ጀርዎቻችሁ ብፁዓን ናቸው።

፪፻፴፫፤ እነሆ ከማሰሪያ ፈታችሁ ፤ ከባርነትም ነፃ ወጣችሁ።

፪፻፳፫፤ ጸግመኛም ባሮቼ አልላችሁም አለ ፤ ባሪያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅምና ፤ ወዳጆቼ ናችሁ እንጂ።

፪፻፳፭፤ እነሆ በአባቴ ዘንድ የሰማሁትን ሁሉ አስተማርኳችሁ።

፪፻፳፫፤ እንዳያዩ እንዳይሰሙ የሚወዱ ግን ልቡናቸው ደንድኖ ክርሱ ራቁ።

፪፻፳፫፤ እግዚአብሔር ከርግማን የለያችሁ እናንተ ግን ንዑዳን ክቡራን ናችሁ ፤ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ሕግን አጽንቷልና ፤ ሕጉንም ፈጽሞ ከእኛ ከባድ ሽክምን አርቋልና ፤ እኛንም አድኖ ከኃጢአት መገዛት ነፃ አውጥቶናልና ፤ ይቅር ብሎም የዘለዓለም ሕይወትን ሰጥቶናልና።

፪፻፬፤ ወካዕበ ይቤ ዘይፈቅድ ይት ልወኒ ይጽናሕ ዳግመ ምጽአትዮ።

፪፻፭፤ ወውእቱሰ ኢተወክፈ መሥዋዕተ ወቀርባነ ዘያበውኡ አሕዛብ እስመ ብዙኅ ጊዜ አበሱ ሎቱ።

፪፻፮፤ ወለእሙንቱሰ ይመስሎሙ በኡጠዙኖ መሥዋዕት ዘይድኑ እመ ቅሠፈተ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ዳዕሙ ንሕነ ንሰብሐ።

፪፻፺፤ ወዓዲ ይቤ በእንተ ምንት ታመጽኡ ሊተ ዕጣነ እምሳባ ወቀ ናንሞሰ እምርጉቅ ብሔር ኢይ ሠምር መሥዋዕተክሙ ወኢ ይትዌክፍ ዕጣነክሙ።

፪፻፷፤ ወካዕበ ይቤ ኢሳይያስ ለም ንት ታበውኡ ሊተ መሥዋዕተክሙ ፤ ጽጉብ አነ እመሥዋዕተ ሐራጊት ወአልህምት ወስብሐ አባግዕ፤ ኢይፈቅድ ደመ ላህም ወጠሊ እመኒ አምጸእክሙ ኢታስ ተርእዩኒ መኑ ኃሠሦ ለዝንቱ እምእዴክሙ።

፪፻፱፤ ኢትድግሙ እንከ ከይደ ዐፀደ ቤትዮ ወእመኒ አምጸእክሙ ስንዳሌ ከንቱ ውእቱ ወዕጣንክሙ ርኩስ ፤ ወበዓላቲክሙ ወሰንበ ታቲክሙ ዕለተክሙ ኢይፈቅድ፤ ጸመክሙኒ ወጸሎተክሙኒ ኢይ ፈቅድ ፤ ጸልአት ነፍስዮ ዘንተ ወሰቄራራ ኮንክሙኒ።

፪፻፳፤ ሁለተኛም ሊከተለኝ ዮወ ደደ ሁለተኛ አመጣጤን ይጠብቅ አለ ።

፪፻፳፭፤ እሱ አሕዛብ የሚአቀርቡትን መሥዋዕትንና ቀርባንን አልተቀበለም ፤ እሱን ብዙ ጊዜ በድለዋልና ።

፪፻፷፤ ለነሱ ግን ከእግዚአብሔር ከቁጣው መቅሠፍት መሥዋዕትን በማብዛት የሚድኑ ይመስላቸዋል፤ እኛ እናመስግነው እንጂ ።

፪፻፺፮፤ ዳግመኛም መሥዋዕታችሁን አልወድም ፤ ዕጣናችሁንም አልቀበልም ፤ ዕጣንን ከሳባ፤ ቀናንም ስንም ከሩቅ አገር ስለምን ታመጡልኛላችሁ አለ።

፪፻፷፰፤ ሁለተኛም ኢሳይያስ የላምና የፍየል ደምን አልወድም፤ ብታመጡም አታሳዩኝ ፤ ይህን ከእጃችሁ ማን ፈለገው? የበጎችን ስብ የላሞችንና የጊደሮችን መሥዋዕት እኔ ጠግቤያለሁ መሥዋዕታችሁን ለኔ ለምን ታቀርባላችሁ? አለ ።

፪፻፱፤ እንግዲህ የቤቴን ቦታ መርገጥንም አትድገሙ ፤ ስንዴንም ብታመጡ ከንቱ ነው ፤ ዕጣናችሁም የረከሰ ነው ፤ ሰንበቶቻችሁንም ፤ በዓሎቻችሁንም ቀናችሁንም አልፈቅድም ፤ ጸሎታችሁንና ጸማችሁንም አልሻም ፤ ሰውነቴ ይህን ጠልታ አስጸያፊ ሆናችሁብኝ ።

፪፻፳፫፡ ወዓዲ ይቤ ነቢይ አእትት እምነየ ድምፀ መዓትከ።

፪፻፳፭፡ ወካዕበ ይቤሎ ሳሙኤል ነቢይ ለሳኦል ሶበ ይፈቅድ ይሠዕ ይኒይስ ሰሚዕ እምሠዊዕ ወተኦ ዝዞ እምሰብሐ አባግዕ እስመ ኢይፈቅድ እግዚአብሔር ትሠዕ ሎቱ ዘእንበለ ዳዕሙ ትሰማዕ ቃሎ።

፪፻፳፯፡ ወዳዊትኒ ይቤ ኢይነሥእ አልህምተ እምቤትከ ወኢሐራጊት እመርዔትከ እስመ ዚአየ ውእቱ ኩሉ አራዊት ዘገዳም እንስሳ ገዳምኒ ወአልህምተ ወአእምር ኩሉ አዕዋፈ ሰማይ ወስነ ገዳምኒ ገቤየ ሀሉ እመኒ ርንብኩ ኢይስእለከ እስመ ዚአየ ውእቱ ኩሉ ዓለም በምልዑ ኢይበልዕ ሥጋ ላህም ወኢይሰቲ ደመ ጠሊ^{፳፪} ሠዕ ለእግዚአብሔር መሥዋዕተ ስብሐት ወፈኑ ለልዑል ጸሎተከ ።

፪፻፳፱፡ ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፍ ከመ ውእቱ ኢይፈቅድ ዕጣነ እለ አበሉ ሎቱ ፣ እስመ ርኵስ በገቤሁ መሥዋዕቶሙ ለዕልዋን እለ ያበውኡ ዘእንበለ ሕግ ወኩሉ ዘይበልዕ እምነሁ ይረኩስ ።

፪፻፳፱፡ ዳግመኛም ነቢይ የቀጣህን ድምጽ ከኔ አርቅ አለ።

፪፻፳፭፡ ሁለተኛም ሳሙኤል ሳኦልን መሥዋዕትን ይሠዋ ዘንድ ቢወድ ከመሥዋዕት መስማት፣ ከበጎች ስብም መታዘዝ ይሻላል፤ እግዚአብሔር ቃሉን ትሰማ ዘንድ እንጂ መሥዋዕትን ልትሠዋለት አይፈቅድም እና አለ ።

፪፻፳፯፡ ዳዊትም ከቤተህ ላሞችን፣ ከመንጋዎችህም ጊደሮችን አልቀበልህም፤ የምድረ በዳ አራዊት ሁሉ የኔ ናቸውና ፣ ላሞችና የምድረበዳ እንስሳም የሰማይ ወፎችንም ሁሉ ዐውቃለሁና፤ የምድረ በዳ ጌጥም በኔ ዘንድ አለና፤ ብራብም አለምንህም ፣ ዓለም ሁሉ በሞላ የኔ ነውና፤ የላም ሥጋን አልበላም ፣ የፍየል ደምንም አልጠጣም ፣ ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕትን ሠዋ፤ ጸሎትህንም ለልዑል ስጥ እንጂ አለ ።

፪፻፳፱፡ ዳግመኛም እሱን የበደሉ ሰዎች ዕጣንን እሱ እንዳይወድ በመጽሐፍ ውስጥ የተጻፈ ነው፤ ያለ ሥርዓት የሚያቀርቡት የከሃዲዎች መሥዋዕት በእሱ ዘንድ ርኵስ ነውና ፣ ከመሥዋዕቱም የሚበላ ይረክሳል።

፪፻፬፤ ወውአቱ ይፈቅድ ፈድፋደ ልብ የዋህ ወመንፈስ ትሑተ ዘይ ጌይስ አመሥዋዕት።

፪፻፭፤ ናሁ እንከ መጽአ ያፅርዕ እለ ያበውኡ መሥዋዕተ ደም ፣ እስመ ወ-አቱ ነገረ በኦሪት ከመ እግዚአብሔር አምላክ አሐዱ ወ-አቱ^{፳፫} ።

፪፻፮፤ ወካዕበ ይቤ በወንጌል ዛቲ ይአቲ ሕይወት ዘለዓለም ከመ ያዕምሩክ ለክ ለ፩ ዘበአማን አም ላክ^{፳፬}።

፪፻፯፤ ወዓዲ ይቤ አፍቅር ቢፀክ ከመ ነፍስክ ፣ ወዳግመ ይቤ አፍቀርኩክሙ መፍትው ትትፋ ቀሩ በበይናቲክሙ ከመ እነ አፍ ቀርኩክሙ^{፳፭}።

፪፻፰፤ እስመ ከመዝ ይቤ መጽ ሐፍ ኢትቅትል ነፍስ፣ ወውአቱስ አዘዘ ግሙራ ኢንጽላእ መነሂ ዘይቤ ናሁ አዘዘ ኢይዘምዉ ወኢ ይፍትዉ ብእሲተ ባዕድ።

፪፻፱፤ ይቤ ኢትስርቅ ወውአቱ አዘዘ ንትገሃሥ እምኩሉ ምግባር እኩይ ወናፍቅር ጸላዕተነ^{፳፮} እስመ ዘይቤ ኢትፍድዩ እኩየ ለዘአሕ ሠመ ላዕሌክሙ አዘዘን ንግበር ሰላመ ምስለ ዙሉ ፣ እስመ ምሕረት ይጌይስ እምእለ ይፈ ቅዱ በቀለ በእኩይ።

፪፻፲፤ እሱም ከመሥዋዕት የሚ ሻል ቅን ልቡናና ትሑት ሰውነ ትን ፈጽሞ ይወዳል ።

፪፻፭፤ እንሆ የደም መሥዋዕትን የሚአቀርቡትን ያስቀር ዘንድ መጣ ፣ እሱ በኦሪት ፈጣሪ እግዚ አብሔር አንድ እንደሆነ ተናግ ሯልና።

፪፻፮፤ ሁለተኛም በወንጌል በእው ነት አንድ አምላክ የምትሆን እን ተን ያውቁህ ዘንድ የዘለዓለም ሕይወት ይህች ናት አለ ።

፪፻፯፤ ዳግመኛም ባልንጀራህን እን ደራስህ አድርገህ ውደድ አለ ፣ ሁለተኛም እኔ ወደድኋችሁ አለ ፣ እኔ እንደ ወደድኋችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ይገባል።

፪፻፰፤ መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና ነፍ ስን አትግደል ፣ እርሱስ ማነንም ፈጽመን እንዳንጠላ አዘዘ ፣ እኚህ እንዳይሰበኑ አዘዘ ያለው የሌላውን ምሽት ፈጽመው እንዳይመኙ ነው።

፪፻፱፤ አትስርቅ አለ ፣ እርሱ ግን ከክፉ ሥራ ሁሉ እንርቅና ጠላቶ ቻችንንም እንወድ ዘንድ አዘዘ ፣ በናንተ ላይ ክፋትን ለሠራ ሰው ክፋን አትመልሱለት ፣ ስለ አለውም ከሁሉ ሰላምን እናደርግ ዘንድ አዘዘን ፣ በክፋት መበቀልን ከሚወዱ ይልቅ ይቅርታ ይሻሻ ልና ።

፳፫ ዘፃግ. ፩ - ፭

፳፱ የሐ. ፲፮ - ፫

፳፭ ማቴ. ፳፪ - ፴፱

፳፮ የሐ. ፲፫ - ፴፱

፫፻፱፤ ይህ አክብሩ አበዊክሙ ወው እቱሰ አዘዘን ናትሕት ርእሰን ለኩሉ፤ አጽርዐ ግዝረተን ወለሊሁ ፈጸመ ግዝረተ ወውእቱሰ ፈጸመ ተስፋ ዘይሴፈዎ ኩሉ ዓለም።

፫፻፳፤ ዘይሴ አግብእ መሐላክ ለእግዚአብሔር አዘዘን ኢንምሐል ወኢበምንትኒ።

፫፻፲፪፤ ሀየንተ መሥዋዕት ዘደም ወሀበን ቊርባን ነባቢተ ዘእንበለ ደም ።

፫፻፲፫፤ ወሀየንተ መሥዋዕት ዘ፩ መካን አዘዘን ይኩን ቊርባን ውስተ ኩሉ ምድር እምሥራቀ ፀሐይ እስክን ዓረብ።

፫፻፲፬፤ ወለክህነቱ ይሴ ሙሴ በውስተ ሕግ ፤ ንብብ ቃለ ዘእዘዘኩክ እንዘ ትነብር አው እንዘ ትቀውም ወእመኒ እንዘ ተሐውር ውስተ ፍኖት ።

፫፻፲፭፤ ወዳዊትኒ ይሴ ዘዳዕሙ ሕግ እግዚአብሔር ሥምረቱ ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ^{፳፮} ወበኩለሄ አዘዘ ይግበሩ በውስተ ሕግ ወኢይዕልዉ ሥርዐተ።

፫፻፲፮፤ ወካዕበ ይሴ ብፁዓን አለ ንጹሐን በፍኖቶሙ ወእለ የሐውሩ በፍኖዊሁ ወበኩሉ ልበሙ የጎሥሥዎ^{፳፮}።

፫፻፲፯፤ አባቶቻችሁን አክብሩ አለ ፤ እርሱ ግን ለሁሉ እራሳችንን እናዋርድ ዘንድ አዘዘን ፤ ግዝረታችንን አስቀረ ፤ እርሱ ግን ግዝረትን ፈጸመ ፤ ዓለም ሁሉ የሚመኘው ተስፋን ፈጸመ ።

፫፻፲፰፤ መሐላህን ወደ እግዚአብሔር መልስ ያለ እርሱ በምንም ፈጽመን እንዳንምል አዘዘን።

፫፻፲፱፤ ስለ ደም መሥዋዕት ፈንታ ያለ ደም የምትናገር ቊርባንን ሰጠን ።

፫፻፲፻፫፤ በአንድ ቦታ ስለ ምትደረግ መሥዋዕት ፈንታም ፤ ቊርባን ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ ድረስ በምድር ሁሉ ይደረግ ዘንድ አዘዘን።

፫፻፲፱፤ ሙሴም ለክህነቱ በመጽሐፍ ውስጥ፤ ስትቀመጥ ወይም ስትቆም ፤ ወደ ጉዳና ስትሔድም ያዘዘኩህን ቃል ተናገር አለ።

፫፻፲፳፤ ዳዊትም የእግዚአብሔር ሕግ ፈቃዱ የምትሆን ሌሊቱን፤ ቀኑንም፤ ሕጉን የሚያነብብ ብፁዕ ነው አለ፤ ሁለጊዜም በመጽሐፍ ያለውን ይሠሩ ዘንድ ሥራትንም እንዳያፈርሱ አዘዘ።

፫፻፲፯፤ ዳግመኛም አለ በጉዳናቸው ንጹሐን የሆኑ ሰዎች ፤ በመንገዶቹም የሚሄዱ በፍጹም ልቡናቸውም የሚፈልጉት ሰዎች ብፁዓን ናቸው ።

፫፻፺፤ ወዓዲ ይቤ በወንጌል ብፁዓን አንትሙ እመ ገበርክምዎ ለዝንቱ እስመ በእንተዝ ይፈቅድ ይኩን ሕግ ገሃደ በጽድቅ ወያበርህ ለኩሉ ዓለም ለእላ የአምኑ በእግዚእነ ወንደጉ አምልኮተ ጣዖት ወርጎቁ እምዐመፃ ወተወክፉ ቃሉ ሠናያተ።

፫፻፳፤ ወለእለሂ መነኩ ኪዳናተ አይሁድ አለ ሃረ ልቦሙ ወተለዉ ፍኖቶሙ አለ ይቤሉ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቁግር።

፫፻፴፤ ወካዕበ ይቤሉ እመንደግናሁ ለዝንቱ ይመጽኩ ሰብአ ሮሜ ወይነሥኩ ሕዝብን ወብሔረነ ፤ ተነበዩ ላዕሌሁ።

፫፻፲፤ ወይቤሉ ይጌይሰነ ንቅትል ፩ደ ብእሴ እምይትሀጉል ኩሉ ሕዝብ።

፫፻፩፤ እምኑ ቦቱ ኩሉሙ አሕዛብ ወነሥኩ ሮሜ ሢመቶሙ ወነሥኩ ኩሉ ሥርዐቶሙ።

፫፻፪፤ ወበእንተዝ ኮኑ ርጉማነ እስመ ኢክህሉ ገበረ ትእዛዙ።

፫፻፫፤ ወዓዲ ይቤ ርጉም ውእቱ ዘኢይገብር ኩሉ ትእዛዝ ዘጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ሕግ።

፫፻፺፤ ዳግመኛም በወንጌል ይህን ብታደርጉ ብፁዓን ናችሁ አለ ፤ ስለዚህም ሕግ በእውነት የተገለጠ ይሆን ዘንድ ይወዳል ፤ ጣዖት ማም ለክን ትተው ፤ ከበደልም ርቀው በጎ ቃሎችንም ተቀብለው ፤ በጌታችን ላመኑ ሰዎች በዓለም ሁሉ ያበራል።

፫፻፳፤ ልባቸው የታወረ አይሁድ ንና ከቂሳር በቀር ንጉሥ የለንም የሚሉትን መንገድ የተከተሉትን መሓላ ለናቁ ያበራል።

፫፻፴፤ ሁለተኛም ይህን ብንተወው የሮሜ ሰዎች መጥተው ሕዝባችንንና ሀገራችንን ይወስዳሉ ብለው በእርሱ ላይ ተናገሩ።

፫፻፲፤ እንዲህም አሉ ፤ ሕዝቡ ሁሉ ከሚጠፋ አንድ ሰውን ብንገድል ይሻለናል።

፫፻፩፤ አሕዛብም ሁሉ አመኑበት ፤ የሮም ሰዎችም ሹመታቸውን ወሰዱ ፤ ሥርዓታቸውንም እጅ አደረጉ።

፫፻፪፤ ስለዚህም የተረገሙ ሆኑ ፤ ትእዛዙን ማድረግ አልቻሉምና።

፫፻፫፤ ዳግመኛም አለ ፤ በሕግ መጽሐፍ የተጻፈውን ትእዛዝ ሁሉ የማይሠራ ርጉም ነው።

፫፻፳፩፡ ወንሕነሰ ንትሉ ፍኖቶ ለክርስቶስ ከመ ንርከብ በረከተ ወንትወከፍ ሕገ ወነቢያተ ወወ ንጌለ ቅዱስ ወንትገገሥ እምአለ ያመልኩ አማልክተ ብዙኃነ ወንር ንቅ እምቀታልያነ ክርስቶስ ወቀተ ልተ ነቢያት አሉ እሙንቱ አይ ሁድ መናፍቃን።

፫፻፳፪፡ ወንሕነሰ ንተሐት ወንጽናዕ በአሚን በኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሥ ዘቦቱ ሥልጣን ላዕለ ኩሉ ወው እቱ መምህረ ሕግ ወዐቃቤ ሥርዐት ።

፫፻፳፫፡ ረገቁ እንከ እምፍልጠተ ኤጲስ ቆጶላት ወካህናት ወሕዝብ እለ ያረኩሉ አሪተ ወነቢያተ ጸላ እቱ ለእግዚአብሔር አጋዜ ኩሉ።

፫፻፳፬፡ ወእለሰ የአምኑ በክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ወይፈልጡ ልደቶ በሥጋ ፣ ወይፀርፉ ዲበ ሕማማቲሁ በሥጋ፣ ወይጼዕልም በመስቀሉ ወይሣለቁ በሞቱ ወኢየ አምኑ ትንሣኤሁ ፣ ወያበጥሉ ልደቶ እምአብ እምቅድመ ኩሉ ፍጥረት፣ ወይብሉ እሙንቱ ሥጋ ወነፍስ ውእቱ ወአልቦ መለኮት።

፫፻፳፭፡ ወቦ ዘይጌሉ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ መልዕልተ ኩሉ ወይ ዌድስዎ ።

፫፻፳፮፡ ወይብልዎ ባሕቲቱ ውእቱ አብ ወካዕበ ይቤሉ ውእቱ ወልድ ወጸራቅሊጦስ ኢህለዉ ፣ እሉኪ ርኩሳን እምኩሉ ።

፫፻፳፯፡ እኛ ግን የክርስቶስን መንገድ እንከተል ፣ በረከትን እናገኝ ዘንድ ነቢያትንና አሪትን ቅዱስ ወንጌልንም እንቀበል፣ ብዙ አማልክትን ከሚያመልኩ ሰዎችም እን ለይ ፣ ከክርስቶስ ገዳዮችና ከነቢያት ገዳዮች እንራቅ ፣ እነዚህም መናፍቃን አይሁድ ናቸው።

፫፻፳፰፡ እኛ ግን ራሳችንን ዝቅ እናድርግ ፣ በሁሉ ላይ ሥልጣን ባለው በንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ በማመንም እንጽና ፣ እርሱ የሕግ መምህርና የሥርዐት ጠባቂ ነውና ።

፫፻፳፩፡ ከኤጲስ ቆጶላትና ከካህናት ከመለየት ራቁ፣ አሪትን ነቢያትን የሚያረክሱ ሕዝብ ሁሉን የፈጠረ የእግዚአብሔር ጠላቶች ናቸው።

፫፻፳፪፡ በእግዚአብሔር ልጅ በክርስቶስ ስም የሚያምኑ በሥጋ መወለዱን ግን የሚለዩ ፣ በሥጋ በተቀበላቸው መከራዎቹም ላይ የሚዘብቱ ፣ በመስቀሉም የሚሳደቡ ፣ በሞቱም የሚሳለቁ ፣ ትንሣኤውንም የማያምኑ ፣ ከፍጥረቱም አስቀድሞ ከአብ መወለዱን የሚያፈርሱ አሉ ፣ ነፍስና ሥጋ ነው እንጂ፣ መለኮት የለውም ይላሉ።

፫፻፳፫፡ ኢየሱስ ክርስቶስም ከሁሉ በላይ ነው ብለው የሚያመለክቱት አሉ ።

፫፻፳፬፡ አብ ብቻ ነው የሚሉም አሉ ፣ ሁለተኛም እርሱ ወልድና ጸራቅሊጦስ የሉም የሚሉም አሉ፣ እሊህም ከሁሉ ይልቅ ርኩሳን ናቸው።

፪፻፲፱፡ ወደ እሰ ይቤሉ ከመ ትንሣኤ መታን በነፍስ እሰ እንበለ ሥጋ፣ ወለእሉ ይብሉሙ ሐሩ ውስተ እሳት ዘለዓለም።

፪፻፳፡ ረጋቁ አ ፍቁራንዩ አገው እምእሉ ከመ ኢትተኩነት ገቡረ ምስሌሆሙ።

፪፻፳፻፡ ወእለሂ ይሬእዩ ኮከበ ወያመ ልኩ ጋይለ ሰማይ ወይትዓቀቡ ዕለተ ወሰዓታተ ለእሉ እንከ ይትዌከፍኑ ጸሎቶሙ ወይሠ ምርኑ ቊርባኖሙ ወይሰምዕኑ መጸሐፍቶሙ ቅዱሳተ።

፪፻፲፫፡ እሉኬ ኮኑ መዝበረ እመን ፈስ ቅዱስ ዘህልው ውስተ ልበ መሃይምናን።

፪፻፴፡ ወይቤ ሰሎሞን በእንተ ቅዱሳን ይኩኑ ድልዋነ እመኒ ኖሙ ይትዓቀቡ ወእመኒ ነቅሐ ይጠበቡ በጽድቅ ወተፋቅሮ እስመ ኢይርሳቅ መንፈስ ቅዱስ እመሃይምናን ሕዝበ ክርስቲያን እምዕለተ ልደቶሙ እስከ እመ ይመውቱ።

፪፻፳፭፡ ወበእሲትኒ ዘትነብር ሰቡዐ መዋዕለ በደም ወእምድጎረ ወለደት ሐለየት በልባ ወትቤ እፎ የጎድር መንፈስ ቅዱስ ላዕሌየ እንዘ ርኩስት አነ፣ ወእመሰ ውጎደ ሃይማኖት ወእልባቲ ምግባረ ሠናይ ኢየጎድር ላዕሌሃ መንፈስ ቅዱስ።

፪፻፡ የሙታን ትንሣኤም ያለ ሥጋ በነፍስ ነው የሚሉም እሉ፣ እርሱም ወደ ዘለዓለም እሳት ሒዱ ይላቸዋል።

፪፻፩፡ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ! ከእነርሱ ጋር በአንድነት እንዳይፈረድባችሁ ከእነዚህ ራቁ።

፪፻፪፡ ኮከብን አይተው የሚያመልኩ፣ የሰማይንም ጽናት የሚያመልኩ፣ ዕለትንና ሰዓታትንም የሚጠባበቁ፣ እንግዲህ የሊህን ጸሎት ይቀበላልን፣ ቊርባኖቻችን ይወዳልን፣ ቅዱሳት መጸሐፍቶቻችን ይሰማልን።

፪፻፫፡ እሊህስ በምእመናን ልቡና ውስጥ ከሚኖር ከመንፈስ ቅዱስ ባዶ ሆኑ።

፪፻፴፡ ሰሎሞንም ስለ ቅዱሳን እንዲህ አለ፡ ቢተኙ ይጠበቁ ዘንድ፣ ቢነቁም በጽድቅና በፍቅር ይራቀቁ ዘንድ የተዘጋጁ ይሁኑ፣ ከተወለዱ ጀምሮ እስኪሞቱ ድረስ መንፈስ ቅዱስ ከክርስቲያን ወገኖች ከምእመናን አይርቅምና።

፪፻፳፭፡ ሴትም ከወለደች በኋላ በደም ፤ ቀን የምትቀመጥ፣ እኔ ርኩስ ስሆን መንፈስ ቅዱስ፣ በኔ ላይ እንዴት ያድራል? ብላ በልቧ ብታስብ (ብትጠራጠር) ሃይማኖትም የጉደለባት በጎ ሥራም የሌላት ብትሆን መንፈስ ቅዱስ በላይዋ አያድርም።

፪፻፮፤ እስመ ዝንቱ ግብር ኢኮነ ውጽዕ እምሕግ ወሰብላብሰ ወደም ዘይለምዳ አንስት ወሕልም ኢይከልዕ መንፈስ ቅዱስ ።

፪፻፯፤ አላ ዳዕሙ ለዕልዋን መናፍቃን እሰ ዐለዉ ሕገ ወሥርዐተ ኢየሁድር መንፈስ ቅዱስ ላዕሌ ሆሙ ።

፪፻፰፤ ወእለሰ አምኑ ወይሴፈዉ ዳግመ ምጽአቶ ለክርስቶስ የጎድር ላዕሌሆሙ መንፈስ ቅዱስ።

፪፻፱፤ ወእለሰ መንፈስ ቅዱስ አልቦሙ ይከውኑ ማጎደረ ለአጋንንት ርኩሳን ፤ እስመ ጰራቅሊጦስ ይጸልእ ሐሰተ ወኩሎ ምግባረ አኩየ፤ ወዲያብሎስ ይጸልእ ምግባረ ጽድቅ ወምግባረ ሠናይ ።

፪፻፲፤ ወኩሎ ዘይጠመቅ በአሚን ይትፈለጥ እመንፈስ ሰይጣን ወይከውን ማጎደረ ለመንፈስ ቅዱስ ወለዘሰ ይገብር ሥምረቶ ይመልዕ ላዕሌሁ ጥበብ ወእእምሮ ወኢይክል ቀሪበ ገቤሁ መንፈስ ርኩስ።

፪፻፲፩፤ ወመንፈስ ርኩስ ያፈቅር እሰ አልቦሙ አኩቴት ሀካያነ ወጋጥአነ ወመሀርያነ እስመ ዲያብሎስ በሕፀተ አኩቴት ወድቀ እመንበሩ ወኮነ ዕሩቀ እምስብሐተ እግዚአብሔር፤ ወለሊሁ ጎረዮ ከዊነ ሰይጣን እምይኩን ሊቀ መላእክት ።

፪፻፲፪፤ ይህ ሥራ ከሕግ የወጣ አይደለምና ፤ ነገር ግን ጋብቻ የሴቶች ልማድና ደም ሕልምም መንፈስ ቅዱስን አይከለክልም ።

፪፻፲፫፤ ነገር ግን ሕግንና ሥርዓትን በለወጡ በመናፍቃንና በከሃዲዎች ላይ መንፈስ ቅዱስ አያድርም እንጂ።

፪፻፲፬፤ በሚያምኑና የክርስቶስን ዳግም ምጽአት ተስፋ በአደረጉ ሰዎች ላይ ግን መንፈስ ቅዱስ ያድራል ።

፪፻፲፭፤ መንፈስ ቅዱስ የሌለባቸው ሰዎች ለርኩሳን አጋንንት ማደሪያ ይሆናሉ ፤ መንፈስ ቅዱስ ሐሰትንና ክፉ ሥራን ሁሉ ይጠላልና፤ ዲያብሎስም የጽድቅ ሥራንና መልካም ሥራን ይጠላል።

፪፻፲፮፤ በሃይማኖት የሚጠመቅ ሁሉ ከሰይጣን መንፈስ ይለያል ፤ ለመንፈስ ቅዱስም ማደሪያ ይሆናል፤ ፈቃዱን ለሚያስደርግም ዕውቀትና ጥበብ በላዩ ይመላል ፤ ርኩስ መንፈስም ወደ እርሱ መቅረብን አይችልም።

፪፻፲፯፤ መንፈስ ርኩስም ምስጋና የሌላቸው ሰነፎችን ጋጢአተኞችንና ሥራዮችን ይወዳል ፤ ዲያብሎስ ምስጋናን በማጥደል ከዙፋኑ ወድቋልና ፤ ከእግዚአብሔርም ምስጋና ባደውን ቀርቷልና ፤ እርሱ ራሱ የመላእክት አለቃ ከመሆን ይልቅ ሰይጣን መሆንን መረጠ።

፪፻፲፪፡ ወበእንተዝ መፍትው ለእን ስት ይትጻቀባ እምኩሉ ነገር እኩይ ወከንቱ ፣ ወይዘከራሁ ለእ ግዚአብሔር ዘፈጠረ ኩሉ ወይት ልዋ ሕጎ ወኢይግበራ ፍትወተ ሥጋ ዘእንበለ በርቱዕ ሰብሳብ።

፪፻፲፫፡ ተዐቀቡ እምክረ እኩያን ሰብእ ወእምትድምርቶሙ።

፪፻፲፬፡ ወበእንተዝ ተገነሡ አ ፍቁ ራን አጋው እምኩሉሙ አረማው ያን ዘይገብሩ እኩየ ወረሐቁ እም ኔሆሙ ወኢታስቈርሩ ሥጋ አብድንተ ሰብእ።

፪፻፲፭፡ ነእምን ከመ የሐይዉ ወይትነሥኡ ሙታን ዳግመ ።

፪፻፲፮፡ ወከማሁ ኢኮነ ሰቁራረ ሰብ ሳብ ዘበሕግ እስመ ትድምርተ ብእሲ ወብእሲት ርቱዕ ዘፈጠረ እግዚአብሔር ብእሲ ወብእሲተ ወባረከሙ ወይቤሉሙ ብዝተ ወተባዝተ ወምልዕዋ ለምድር።

፪፻፲፯፡ ናሁ ለበውነ ከመ እም እግዚአብሔር ዝኩሉ ወዘእንበሌ ሁሰ አልቦ ዘኮነ ወኢምንትኒ እስመ ሰብእ ሰዶም ስሕቱ ወወ ሰጡ ፍጥረተ ወገብሩ ግብረ ገሞራ።

፪፻፲፰፡ ወከማሁ እለ የሐውሩ ምስለ እንስሳ ዝውእቱ ርኩስ ወዕለውተ ሕግ ወእቱ።

፪፻፲፪፡ ስለዚህም ለሴቶች ከከን ቱና ከከፉ ነገር ሁሉ ተጠብቀው ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔርን ያስቡት ዘንድ ሕጉንም ይከተሉ ዘንድ አገባብ ነው። ከሚገባ ጋብቻ ባቀርም የሥጋ ፈቃድን አይ ሥሩ።

፪፻፲፫፡ ከከፉ ሰዎች ምክር ከእነር ሱም ጋራ አንድ ከመሆን ተጠ በቁ።

፪፻፲፬፡ ስለዚህም የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ! ክፉን ከሚያደርጉ አረማውያን ሁሉ ተለዩ ፣ ከእነር ሱም ራቁ፣ የሞቱ ሰዎች ሰውነት ንም አትጸየፉ።

፪፻፲፭፡ ሙታን ሕያዋን ሁነው ዳግመኛ እንደሚነሱ እናምናለን።

፪፻፲፮፡ እንዲሁም በሕግ የሚደረግ ጋብቻ የሚያጸይፍ አይሆንም ፣ የወንድና የሴት አንድ መሆን የሚገባ ነውና ፣ ወንድና ሴትን የፈጠረ እግዚአብሔር ብዙ ፣ ተባዙ ፣ ምድርንም ሙሊት ብሎ የባረካቸው ነውና ።

፪፻፲፯፡ እነሆ ይህ ሁሉ ከእግ ዚአብሔር እንደሆነ ያለ እርሱም ምንም የሆነ እንደሌለ አስተዋ ልን ፣ የሰዶም ሰዎች ግን ሳቱ ተፈጥሮንም ለውጠው የገሞራን ሥራ ሠሩ ።

፪፻፲፰፡ እንደዚሁም ወደ እንስሳ የሚሔዱ አሉ፣ ይህም ርኩስትና ሕግን ማፍረስ ነው ።

፪፻፲፱፤ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ
ኢያመስጦ እመቅሠፍት እስመ
አርኩሱ ሰብሳቢ ንጹሐ ወገብሩ
ዘኢይደሉ ወዘሂ ኢእዙዝ ውስተ
ሕ? ።

፪፻፳፤ ወይቤ ገብኡ በበይናቲሆሙ
ብእሲ ላዕለ ብእሲ ኃሣሮሙ
ገብሩ ወይገብእ ጌጋዮሙ ዲበ
ርእሶሙ ።

፪፻፳፩፤ እስመ ይቤ መጽሐፍ ለእ
መቦ ዘሰከበ ምስለ ተባዕት ከመ
ዘምስለ አንስት ርኩሰ ገብሩ
፪ሆሙ ሞተ ለይሙቱ።

፪፻፳፪፤ ወዘሰ ሰከበ ምስለ እንስሳ
ሞተ ለይሙት። ወእመሰቦ
ዘዘመወ በብእሲተ ካልዑ ሞተ
ለይሙት እስመ ገፍረት ለእስራ
ኤል።

፪፻፳፫፤ ዐስበ ደነሰ ዘማ ወቤዛ
ከልብ ኢያብኡ ውስተ ቤተ እግዚ
አብሔር ዝንቱ ውእቱ ዘኢእዙዝ
ውስተ ሕ?።

፪፻፳፬፤ ወሰብሳብ ንጹሐ ወባረኮ
እግዚአብሔር ለትድምርተ ብእሲ
ወብእሲት።

፪፻፳፭፤ ወሰሎሞንሂ ይቤ ትድም
ርተ ብእሲ ወብእሲ ምኑን ውእቱ
በገብ እግዚአብሔር።

፪፻፲፱፤ እንደዚህም የሚያደርጉ
ለዎች ከመቅሠፍት አያመል
ጡም ፤ ንጹሐ ጋብቻን አርክሰ
ዋልና ፤ የማይገባውንና በመጽ
ሐፍ ያልታዘዘውን ሠርተዋልና።

፪፻፳፤ እንዲህም አለ ፤ ወንድ
በወንድ ላይ እርስ በርሳቸው
ተመላለሱ ፤ ውርደታቸውን አደ
ረጉ ፤ በደላቸውም በራሳቸው
ላይ ይመለሳል።

፪፻፳፩፤ መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና
ከሴቶች ጋራ እንደሚተኛ ከወንድ
ጋራ የተኛ ቢኖር ሁለቱም ርኩሰ
ትን አድርገዋልና ሞትን
ይሙቱ ።

፪፻፳፪፤ ከእንስሳ ጋር የተኛም
ሞትን ይሙት፤ በባልንጀራውም
ሚስት የሰሰነ ቢኖር ሞትን
ይሙት ፤ ለእስራኤል ኃፍረት
ነውና።

፪፻፳፫፤ የዘማን የሴሰኝነት ዋጋንና
የውሻን ለውጥ ወደ ቤተ እግዚ
አብሔር አያግቡ፤ ይህ በመጽሐፍ
ያልተዘዘ ነው።

፪፻፳፬፤ ጋብቻ ንጹሐ ነው ፤
የወንድና የሴት አንድ መሆንንም
እግዚአብሔር አክብሮታል።

፪፻፳፭፤ ሰሎሞን አለ የወንድና የወ
ንድ በሩካቤ አንድ አካል መሆን
በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ
ነው።

፳፩. ዘላ. ፲፭ — ፳፪

፳፪. ዘላ፲. ፳፯ — ፲፱

፳፫. ዘላ፲. ፳፫ — ፲፮

፳፬. ዕብ. ፲፫ - ፬

፪፻፴፫፤ ወእመሰ ዘሰከበ ብእሲተ ካልዕ ወረኩሰ ምስሰ ዘማ ወተን ሢኦ እመ ተሐፅበ ውስተ ባሕር ወበኩሉ ማያተ አፍላግ ኢይክል ነጸሐ።

፪፻፴፬፤ አላ ዳዕሙ ይከውን ክፍሉ ውስተ ኩነኔ ዘለዓለም።

፪፻፴፭፤ ወኢትተዐቀቡ እንከ ሕገ ዘሥጋ እስመ ዘሰብሳብ እሱር ኢኮነ ርኩሰ ወኢትጎሥሡ ፍኖ ቶሙ ለአይሁድ ወኢትተሐፀቡ ኩሎ ጊዜ ወኢትግበሩ ዘከመ ያለምዱ ተጥህሮ፤

አንቀጽ ፴፬

በእንተ ከመ መፍትው ይጸልዩ ወይስኢሉ ወይዘምሩ ላዕሰ እሰ አዕረፉ ወየሀቡ ምጽዋተ በእን ቲአሆሙ።

፩፤ ተጋብኡ እንከ ዘእንበለ ሀኪት ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወአንበቡ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ላዕሰ እሰ ኖሙ ክርስቲያን ወጻድቃን ወሰማ ዕት አጋዊክሙ እሰ አዕረፉ በሃ ይማኖተ ክርስቶስ ወግበሩ ሎሙ አኩቴተ ቊርባን ሥጋሁ ቅዱስ ወደሞ ክቡረ አዕርጉ ውስተ ቤተ ክርስቲያን።

፪፤ ወውስተ መቃብርኒ አንብቡ መዝሙረ ቅድሜሆሙ እስመ ይሴ ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር ግብኢ ነፍስየ ውስተ ዕረፍትኪ እስመ እግዚአብሔር ረዳኪ።

፪፻፴፫፤ ከሌላውም ሚስት ጋራ የተኛ ከዘማ ጋራ የረከሰ ግን ተነ ሥቶ በባሕርና በፈሳሾች ውሀ ሁሉ ቢታጠብ መንጸትን አይችልም።

፪፻፴፬፤ ክፍሉ በዘለዓለም ፍርድ ውስጥ ይሆናል እንጂ።

፪፻፴፭፤ እንግዲህ የሥጋ ሕግን አትጠባበቁ የመጋባት አንድነት ርኩሰ አይደለምና፤ የአይሁድንም መንገድ አትሹ፤ ሁለጊዜም አትታጠቡ፤ መጠመቅንም እንደሚያስለምዱ አታድርጉ፤

ሠላሳ አራተኛ አንቀጽ

በሞቱት ሰዎች ላይ ይጸልዩ፤ ይለምኑና ይዘምሩ፤ ስለ እነ ርሱም ምጽዋትን ይሰጡ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

፩፤ እንግዲህ በቤተ ክርስቲያን ያለ ስንፍና ተሰብስቡ፤ በክርስቶስ አምነው ስለ ሞቱ ክርስቲያንና በክርስቶስ አምነው ስለ አረፉ፤ ጻድቃንና ሰማዕታት ወንድሞቻችሁ ቅዱሳት መጻሕፍትን እንብቡ፤ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙንም በምስጋና በቤተ ክርስቲያን አሳርጉላቸው።

፪፤ በመቃብርም የዳዊትን መዝሙር በፊታቸው አንብቡ፤ የጻድቅ ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው፤ እግዚአብሔር ረዳትሽ ነውና ነፍሴ ሆይ! ወደ ዕረፍትሽ ተመለሽ ይላልና።

፫፤ ወካዕበ ይቤ ዝክረ ጸድቅ ለዓለም ይሄሉ በውዳሴ ወነፍሳተ ሆሙ ውስተ እደ እግዚአብሔር ፤ እስመ እለ አምኑ በእግዚአብሔር እመኒ ኖሙ ኢኮኑ ምውታነ።

፬፤ ወይቤሉሙ መድገኒን ለሰዱ ቃውያን በእንተ ትንሣኤ ምውታን ኢያንበብክሙኑ ዘይቤ መጽሐፍ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ አብርሃም ወአምላክ ይስሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ ኢኮነኬ አምላክ ምውታን አላ አምላክ ሕያውያን ውእቱ።

፭፤ ወአኮ ኩሉሙ ሕያዋን ወኢይትማሰሉ።

፮፤ ወኤልሳዕኒ በሞቱ አንሥኦ ለዘቀተልዎ በሶርያ ሶበ ለከፎ በድነ ዚኣሁ ለውእቱ በድን ተንሥኦ ።

፯፤ ዮሴፍሂ ጸድቅ ገሠሠ ሥጋሁ ለያዕቆብ በዲበ ዐራት ወኢረኩሰ።

፰፤ ሙሴ ወኢያሉ ወልደ ነዌ ሶበ አውጽኦ አዕፅምቲሁ ለዮሴፍ እምብሔረ ግብፅ ለከፉ አዕፅምቲሁ ወኢረኩሰ።

፱፤ ወከማሁ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶላት ወኩሉ ሕዝብ ሶበ ገሠሥ ክሙ በድነ እለ ኖሙ ኢታስቄርፋ ፀዊረ አዕፅምቲሆሙ እስመ ኢኮንክሙ ዘትረኩሉ በእንቲኦ ሆሙ ።

፫፤ ሁለተኛም የጸድቅ መታሰቢያ ለዘለዓለም በምስጋና ይኖራል ፤ ነፍሳቸውም በእግዚአብሔር እጅናት ብሏልና፤ በእግዚአብሔር ያመኑ በሞት ቢያንቀላፉም በነፍስ ሙታን አይደሉምና።

፬፤ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ሰዱቃውያንን ስለ ሙታን መነሣት መጽሐፍ እኔ የአብርሃም አምላክ ፤ የይስሐቅም አምላክ ፤ የያዕቆብም አምላክ ነኝ፤ እንኪያስ የሙታን አምላክ አይደለም ፤ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ ያለውን አላነበባችሁምን አላቸው።

፭፤ ግን ሁሉም ሕያዋን አይደሉም ፤ አይመሳሰሉምም።

፮፤ አልላዕም በሶርያ የገደለትን በሞቱ አነሳው ፤ የርሱ በድን (አስከሬን) በነካው ጊዜ የምውቱ በድን ተነሣ ።

፯፤ ጸድቅ ዮሴፍም የያዕቆብን ሥጋ በአልጋው ላይ ዳሰሰ አልረከሰምም ።

፰፤ ሙሴና የነዌ ልጅ ኢያሱም የዮሴፍን አፅሞች ከግብጽ አገር ባወጡ ጊዜ አጥንቶቹን ነኩ ፤ ነገር ግን አልረከሱም ።

፱፤ እንዲሁም እናንተ ኤጲስ ቆጶላትና ሕዝብ ሁሉ የሞቱትን ሰዎች በድን በዳሰሳችሁ ጊዜ አጽማቸውን መሸከምን አትጸየፉ፤ ስለ እነርሱ የምትረክሱ አይደላችሁምና።

፲፮፡ አሰሰሉ እንከ እምኔክሙ ዘንተ ምግባረ እስመ ነገረ ዕበድ ውእቱ።

፲፩፡ ወእንትሙሰ ተሠርገዉ በጥ በብ ወእእምሮ ከመ ትርክቡ ሕይወተ ዘለዓለም፤ ወክፍለ ምስለ ነፍሳተ ጻድቃን በመንግሥተ ሰማያት ውስተ መካነ ዕረፍት በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ዘይክል ከሢተ እዝነ አልባቢክሙ።

፲፪፡ ከመ ትስምዑ ቃለ እግዚአብሔር ዘመሀሩክሙ በወንጌል።

፲፫፡ ወተግሣጽ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተሰቅለ በመዋዕለ ጲላ ጦስ ጳንጤናዊ ወሄሮድስ ንጉሥ፤ ሐመ ወሞተ ወተንሥእ እሙታን።

፲፬፡ ወካዕበ ይመጽእ በሰብሐት ወበዐቢይ ኃይል ያነሥእሙ ለም ውታን ወይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ ወዐርገ በዐቢይ ሰብሐት ገብ አቡሁ፤

፲፭፡ ወእምድኅረ ተንሥእ እሙታን ንሕነ ርኢናሁ በላእነ ወሰተ ይነ ምስሌሁ ወነበርነ ፵ ዕለተ ምስሌሁ።

፲፮፡ ወእምድኅረ ፵ ዕለት ዐርገ ሰማያተ ወነበረ በየማነ አብ አኃዜ ኩሉ ዘይነበር ዲበ ኪሩቤል።

፲፯፡ ይህን ሥራ ከናንተ አርቁ፤ የሰንፍና ነገር ነውና።

፲፰፡ እናንተስ የልቡናዎቻችሁን ጀሮ መክፈት በሚችለው በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በዕረፍት ቦታ በመንግሥተ ሰማያት የዘለዓለም ሕይወትንና ከጻድቃን ነፍሳት ጋር ዕድልን ታገኙ ዘንድ በጥበብና በዕውቀት አገጡ።

፲፱፡ በወንጌልና በጌታችን ተግሣጽ ያስተማሯችሁን የእግዚአብሔርን ቃል ትሰሙ ዘንድ።

፳፡ በጳንጤናዊው በጲላጦስና በንጉሥ ሄሮድስ ዘመን የተሰቀለ፤ የታመመ፤ የሞተና ከሙታን ተለይቶ የተነሣው የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተግሣጽ።

፳፩፡ ሁለተኛም በክብርና በታላቅ ኃይል ይመጣል፤ ሙታንንም ያስነሣቸዋል፤ ለሁሉም እንደየሥራው ይከፍለዋል፤ በታላቅ ጌትነትም ወደ አባቱ ዓረገ።

፳፪፡ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣም በኋላ እኛ አየነው፤ ከእርሱም ጋራ በላን ጠጣን ፵ ቀንም ከእርሱ ጋራ አብረን ነበርን።

፳፫፡ ከ፵ቀን በኋላም ወደ ሰማያት ዓረገ በኪሩቤል ላይ በሚቀመጥ ሁሉን በያዘ በአብ ቀኝም ተቀመጠ።

፱ የሐ. ሥራ ስ. — ዘ

፲፮፤ ዘበእንቲአሁ ይቤ ዳዊት ይቤሉ እግዚእ ለእግዚአብሔር ንብር በየማንድ እስከ አገብሎ ለጸላ ዕትከ ታሕተ መከየደ እገሪክ።

፲፰፤ ወዘርእዮ ብፁዕ እስጢፋኖስ ጸርሐ ወይቤ ናሁ ተርጎሞ ሰማይ ወወልደ ዕጓለ እመሕያው ይነብር በየማን እግዚአብሔር ፈጣሬ ሠራዊተ መላእክት፤ ዘሎቱ ስብሐት ወአኩቲት ወመንግሥት ምስለ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ለዓለመ ዓለም አሜን፤

አንቀጽ ፴፬

በእንተ የማ ወአኩቲት፤

፩፤ ይቤሉሙ ሙሴ ነቢይ ገሀደ ለደቂቀ እስራኤል ወናሁ አርአይ ኩክሙ ገሀደ ፍኖተ ሞት ወሕይ ወት ገረዩ ለክሙ ሕይወተ ትጊ የዉ።

፪፤ ወኤልያስኒ ነቢይ ይቤሉሙ ለሕዝብ እስከ ማዕዜኑ የሐነክስ ልብክሙ ላዕለ እግዚአብሔር አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር ወከያሁ ገሠ።

፲፯፤ ዳዊትም ስለ እርሱ ጌታ ጌታዬን ጠላቶችህን ከእግርህ መረገጫ በታች እስከ አገባቸው በቀኝ ተቀመጥ አለው ያለው ነው።

፲፰፤ ያየው ብፁዕ እስጢፋኖስም አስምቶ ተናገረ፤ እንዲህም አለ፡ እነሆ ሰማይ ተከፈተ፤ የሰው ልጅ ክርስቶስ የመላእክት ሠራዊትን በፈጠረ እግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ፤ ከአባቱ ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ክብር ምስጋናና መንግሥት የእርሱ የሆነ ዛሬም ዘወትርም ለዘለዓለሙ አሜን።

ሠላሳ አምስተኛው አንቀጽ
የምስጋናና የድካምን ነገር
ይናገራል፤

፩፤ ነቢይ ሙሴ ለእስራኤል ልጆች በግልጽ እንዲህ አላቸው፡ እነሆ የሞትንና የሕይወትን ጉዳና ገልጼ አላየኋችሁ፤ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ ለናንተ ሕይወትን ምረጡ።

፪. ነቢይ ኤልያስም ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፡ ልቦናችሁ በእግዚአብሔር ላይ እስከ መቼ ይጠራጠራል? እግዚአብሔር አንድ ነው እርሱን ፈልጉ።

፩ መዝ. ፻፱ - ፩

፪ ሐ. ሥራ ፮ - ፶፭ - ፶፮

፫ ዘፃፃ. ፴. ፲፭ - ፲፮

፬ ፩ ሃገ. ፲፭ - ፳፩

፫፡ ወይቤ እግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ኢይክል ንብር ለ፪ኤ አጋዕ ዝት ተቀንዮ ፡ እመ አኮ ለ፩ ይት ኤዘዝ ወለካልዑ የአቢ ኢትክሉኩ ተቀንዮ ለእግዚአብሔር ወለን ዋይ፤፡

፬፡ ወንሕነሰ ተለውናሁ ለእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ ወመሐርነ ኩሎ ዓለመ ፡ ንብል እንክ ፪ኤ ፍናው እማንቱ አሐቲ እንተ ሞት ወአሐቲ እንተ ሕይወት ፍሉጣን ወአልቦሙ ንብረት ፩ምስሰ ካልዑ ፡ አሐቲ እንተ ትወስድ ውስተ ሞት ወአሐቲ እንተ ትወስድ ውስተ ሕይወት፡፡

፭፡ ቀዳሚትሰ ፍና ሕይወት ዘበእ ንቲአሃ ነገረ ኦሪት ወይቤ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኩሉ ልብክ ወበኩሉ ኃይልክ ወበኩሉ ነፍስክ አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ ወአፍቅር ቢፀክ ከመ ነፍስክ ፤፡

፮፡ ወካልዕታ ዘይቤ ወንጌል ወዘኢ ትፈቅድ ለርእስክ ኢትግበር ዲቦ ካልዕክ ደገርዎሙ ለእሰ ይረግ ሙክሙ ወጸልዩ ለእሰ ይትጌገሉ ክሙ ወአፍቅሩ ጸላእተክሙ ምን ትኑ እንክ ዕሤትክሙ ለእመ አሠ ነይክሙ ለእሰ ያሤንዩ ለክሙ ፡፡

፫፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እንዲህ አለ ፡ አንድ ባሪያ ለሁለት ጌቶች መግዛትን አይችልም ፡ ወይም ለአንዱ ይታዘዛል ፡ ለአንዱም አይሆንም ይላል እንጂ ፡ እንኪያስ እናንተም ለገንዘብና ለእግዚአብሔር መግዛትን አትችሉም ፡፡

፬፡ እኛም አንሆ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተከተልነው ፡ ዓለሙንም ሁሉ ይቅር አልን ፡ እንግዲህ እንዲህ እንላለን ፡ ሁለት መንገዶች አሉ፡ አንዲቱ የሞት አንዲቱ የሕይወት ፡ አንዱ ከአንዱ ጋራ መተባበር የሌላቸው የተለያዩ ናቸው ፡ አንዲቱ ወደ ሞት ትወስዳለች ፡ አንዲቱም ወደ ሕይወት ትወስዳለች፡፡

፭፡ መጀመሪያይቱ ኦሪት ስለ እርሷ የተናገረላት የሕይወት ጉዳና ናት ፡ እንዲህም አለ፡ አምላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ፡ በፍጹም ኃይልህ፡ በፍጹም ነፍስህ ውደደው፡ ከእርሱ በቀርም ያለ እርሱ ሌላ አምላክ የለምና ፡ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ፡፡

፮፡ ሁለተኛይቱም ለራስህ የማትወደውን በባልንጀራህ ላይ አታድርግ፡ የሚረግሟችሁን መርቋቸው ፡ ለሚቀሟችሁም ጸልዩላቸው፡ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፡ በጎ ላደረጉ ላችሁማ በጎን ብታደርጉ ዋጋችሁ ምንድር ነው ? ብሎ ወንጌል የተናገራት ናት ፡፡

፯፤ ወአንተሙሰ ዑቁ ኢትጽልኩ ወኢመነሂ።

፰፤ ወካዕበ ይቤ ኢትጽላኦ ኩሎ ሰብኦ ኢግባዌ ወኢ ኤዶማዌ እስመ ኩሉ ፍጥረተ አግዚአብሔር አመንቱ።

፱፤ ወረኅቁሰ እምአኩያን ሰብኦ ወእምፍትወተዝ ዓለም።

፲፤ ወለዘሂ ጸፍአከ መልታሕቲከ ዘየማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታ።

፲፩፤ እስመ ይቤ ዳዊት አመኒ ፈደይክዎመ ለእለ ይፈድዩኒ እኩየ ለያውድቁኒ ጸላእትየ ዕራቅየ።

፲፪፤ ወካዕበ ይቤ ወለዘሂ አበጠከ ፩ ምዕራፈ ሑር ምስሌሁ ፪ ወለዘሂ ነሥኦ ልብሰከ ጎድግ ሎቱ ክዳነከ ወለዘሂ ሔደ ንዋየከ ኢትክልኦ ወለዘሂ ሰአለከ ሀቦ ወለዘይፈቅድ ይትለቃሕ እምኔከ ኢትዕጹ ጥገተከ።

፫፤ እናንተ ግን ማንንም እንዳትጠሉ ዕወቁ።

፬፤ ሁለተኛም ሰውን ሁሉ አትጥላ ፤ ግብዓዊውንም ቢሆን ፤ ኤዶማዊውንም ቢሆን ሁሉም የእግዚአብሔር ፍጥረቶች ናቸውና።

፭፤ ነገር ግን ከክፉ ሰዎችና ከዚህ ዓለም ፈቃድ ራቁ።

፮፤ ቀኝ ጉንጭህን ለመታህ ሰው ሁለተኛይቱን መልስሰት።

፯፤ ዳዊት ክፉ ለአደረጉብኝ ክፉን ብመልስላቸው ጠላቶቼ ዕራቁቴን ይጣሉኝ ብሏልና።

፲፪፤ ሁለተኛም አለ ፤ ማንም ሰው እንድ ምዕራፍ እንድትሄድ ቢያስገድድህ ሁለተኛውንም ምዕራፍ ከእርሱ ጋር ሂድ ፤ እጅ ጠባብህንም ሊወስድ ለሚወድ መጉናጸፍ የህን ደግሞ ተውለት ፤ ገንዘብህን ለሚቀማህ አትከልክለው ፤ ለሚለምንህም ስጠው ፤ ከአንተ ሊበደር የሚወደውንም በርህን አትዝጋበት።

፲፫፤ አስመ መፍቀሬ ሰብአ መሐሪ ይሁብ ለኩሉ ለዘሰላሉ ወእግዚ አብሔር አብ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ እኩያን ውኒራን ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጸድቃን ወንጥአን።

፲፬፤ መፍትሔ ተሀቡ ለኩሉ እምባማ እደዊክሙ ወታክብርዎሙ ለቅዱሳን እስመ ይቤ ኢትቅትል ነፍሰ አርአያክ ወእምሳሊክ ወአልቦ ዘየአኪ እምቀቲል።

፲፭፤ ወኢትዘመ ወኢትፍልስ እምነ ሥጋክ ወኢትረሲ ጄኤ ክፍለ እስመ ይቤ ይከውኑ ጀሆሙ፩ ሥጋ፥ ወ፩ መንፈስ ወበአርአያሰ ፍሉጣን እሙንቱ።

፲፮፤ ወኢትስርቅ እስመ ሶባ ሰረቀ አካን እስራኤላዊ ወገርኖ በአዕባን ወወጽአ እምሕይወት።

፲፯፤ ወከማሁ ግያዝኒ ሰረቀ ወሀሰወ ወለብሰ ለምጽ ለንዕማን ሶርያዊ።

፲፰፤ ወይሁዳኒ አስቆርታዊ ሰረቀ ሙዳየ ምጽዋት ዘይሁቡ ምጽዋት ለነዳያን ወእግብኦ ለእግዚአ ሱቤኤት ውስተ እደዊሆሙ ለአይሁድ።

፲፱፤ ወእምዝ ነሥሐ ወተሐንቀ ወተክዕወ አማዑቱ ወሞተ።

፲፫፤ ሰውን ወዳጅ እርሱ ቸር ነውና ለሰመነው ሁሉ ይሰጣል፤ እግዚአብሔር አብም በክፉዎችና በደጋጎች ላይ ፀሐይን ያወጣል፤ በጸድቃንና በንጥአን ላይም ዝናምን ያዘንማል።

፲፬፤ ከእጆቻችሁ ድካም ለሁሉ ትሰጡ ዘንድ ቅዱሳንንም ታከብሩ ዘንድ ይገባል፤ የመልክህንና የምሳሌህን ነፍስ አትግደል ይላልና፤ ነፍስን ከመግደል የሚከፋ የለምና።

፲፭፤ አትሰበን፤ ከአካልህም ተለይ ተሀ ሁለት ክፍልን አትሁን፤ ሁለቱ አንድ አካል፤ አንድ ልቡና ይሆናሉ፤ በአስታያየት ግን ልዩዎች ናቸው ብሏልና።

፲፮፤ አትሰረቅ፤ እስራኤላዊው አካን በሰረቀ ጊዜ በድንጊያ ደብድበነው ከሕይወትም ወጥቷልና።

፲፯፤ እንዲሁም ግያዝ ሰርቆ በዋሽ ጊዜ የሶርያዊ የንዕማንን ለምጽ ለበሰ።

፲፰፤ የአስቆርቱ ሰው ይሁዳም ለድሆች የሚሰጡትን ምጽዋት ሰረቀ፤ የክብር ጌታንም በአይሁድ እጆች አሳልፎ ሰጠው።

፲፱፤ ከዚህም በኋላ ተጸጽቶ ታነቀ፤ አንጀቱም ተዘርግፎ ሞተ።

፩ የሐ.፲፪.፩

፪ ማቱ ፭፡ ፵፭

፫ ማቱ ፲፱፡ ፭

፬ ኢያሱ ፯፡ ፲፯ - ፳፬

፲፭ ደ ነሥሐ ፭፡ ፳ - ፳፯

፲፮ የሐ.ሥራ.፩.፲፭-፲፱

፳፮፡ሐናንያ ወሰጺራ ብእሲቱ ቀሰጡ መንፈቀ ሄጠ ንዋዮሙ ወሐሰ ውዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወምቱ በገበ ፍቁር እትነ ጴጥሮስ ሐዋርያ፤፡

፳፩፡ኢታስግሉ ወኢታጣዕዉ ወኢ ትሕትቱ ማርያ እስመ ይቤኢትት አመንዎሙ ለማርያን፡፡

፳፪፡ወኢትቅትል ውሉደ በሙስና እስመ አርአያሁ ወመንፈሱ፤ ለእግ ዚአብሔር ውእቱ ።

፳፫፡ ወኢታፍቅር ንዋዮ ለእትከ ወኢብእሲቶ ወኢገብሮ ወኢአመቶ ወኢአድጎ ወኢላህሞ፤፡

፳፬፡ወዓዲ ይቤ ኢትምሐል ግሙራ በሐሰት ወእመሰ መሐልከ መሐል በጽድቅ፤፡

፳፭፡ወካዕበ ይቤ ኢትኩን ስምዐ በሐሰት እስመ ዘይነብብ ሐሰቱ ላዕለ ነዳያን ያምዕዕ ፈጣሪሁ፤፡

፳፮፡ወፍናቶሙ ለገባርያን እኢት ይወስድ ገበ ሞት፡፡

፳፯፡ኢትኩን ዘ፪ ልቡ ወዘ፪ ልሳኑ እስመ መሥገርቱ ለሰብእ ንባበ አፉሁ ወብእሲ ነባቢ ኢያረትዕ ዘዲበ ምድር ፤፡

፲፫ የሐሥራ ፭፡፩-፲፩

፲፬ ዘዐ. ጽ ፡ ፲፭

፲፭ ማቴ ፭ ፡ ፴፫-፴፯

፲፮ ዘዐ.ጽ ፲፮

፲፯ መዝሙ. ፻፴፱. ፲፪

፳፮፡ ሐናንያና ሚስቱ ሰጺራም የገዝባቸውን ሽያጭ እኩሌታ ሰርቀው መንፈስ ቅዱስን ዋሹት፤ በተወደደ ወንድማችን በጴጥሮስም ዘንድ ሞቱ፡፡

፳፩፡ አታስጠንቀሱ፤ ጣዖትንም አታምልኩ፤ ጠንቋይንም አትመርምሩ፤ ጠንቋዮችን አትመናቸው፤ ብሏልና፡፡

፳፪፡ ልጆችንም በማስወረድ አትግደል፤ የእግዚአብሔር አርአያውና አምሳሉ ናቸውና ።

፳፫፡ የወንድምህን ገንዘብ ሚስቱን፤ ወንድ ባሪያውን፤ ሴት ባሪያውን አህያውንና ላሙን አትወደድ ።

፳፬፡ ዳግመኛም «በሐሰት ፈጽመህ አትማል፤ ብትምል ግን በእውነት ማል» አለ ።

፳፭፡ ሁለተኛም በሐሰት ምስክር አትሁን፤ በድሆች ላይ ሐሰትን የሚናገር ሰው ፈጣሪውን ያስቆጣልና፡፡

፳፮፡ የክፉ አድራጊዎች መንገድ ወደ ሞት ይወስዳል፡፡

፳፯፡ ልቡ ሁለት፤ አንደበቱም ሁለት የሆነ ሰውን አትሁን፤ የሰው ወጥ መዱ የአፉ ነገር ነውና ተናጋሪ ሰውም በምድር አይጸናም፡፡

፳፰፤ ወኢይኩን ቃልክሙ ጽሩዐ እስመ ኩሉ ሰብእ ዘይነብብ በክመ ረከበ ይትኳነን ።

፳፱፤ ወኢትምስጥ እስመ ይቤ አሌ ሱሙ ለእለ ይዔምፁ አዕር ክቲሆሙ ።

፴፩፤ ወኢትኩን ነሣኤ ገጽ ወኢጽ ልሕወ ልብ ወኢዝጉረ እስመ እግ ዚአብሔር የኃሥርሙ ለዕቡያን።

፴፪፤ ወኢትጽላእ ኩሉ ሉብኢ ወኢ ትርግም እኅወክ ወኢትግበር ምስ ሌሁ ኅሡመ ወተገንሥ እምኩሉ እኩይ፤

፴፫፤ ወኢትኩን መዐትመ ወኢቀ ናዔ ከመ ኢይርከብከ ዘረከበሙ ለቃየል ወለሳኦል ወለኢዮአብ እስመ ቃየል ቀተለ አቤልሃ እኅ ዋሁ ዘኃረዮ እግዚአብሔር ወተ ወክፈ መሥዋዕቶ^{፲፮}።

፴፫፤ ወሳኦልኒ ሰደዶ ለዳዊት ሶበ ሞዖ ለኅልያድ ኢሎፍላዊ ቀንእ ሳዕሌሁ በእንተ ማኅሌት ዘሐለያ አንስት^{፲፱}።

፴፬፤ ወኢዮአብኒ ቀተሉ ለአቤኔር እስራኤላዊ ወለአሜሳይ ዘይሁዳ^፳።

፳፰፤ ቃላችሁ ተርታን አይሁን እንዳገኘ የሚናገር ሰው ሁሉ ይፈረ ድበታልና ።

፳፱፤ አትንጠቅ፤ ወዳጆቻቸውን ለሚበድሉ ሰዎች ወዮላቸው ብሏልና።

፴፩፤ ፊት አይተህ የምታደላ በልብ የም ትሽነግልና ትዝግርተኛ አትሁን፤ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ያዋርዳልና ።

፴፪፤ ሰውን ሁሉ አትጥላ ወንድም ህንም አትርገም ከእርሱ ጋራም ክፉን አትሥራ ከክፉም ሁሉ ተለይ።

፴፫፤ ቁጡና ቀናተኛም አትሁን ቃየልን፤ ሳኦልን ፤ ኢዮአብንም ያገኛቸው እንዲያገኝህ ፤ ቃየል እግዚአብሔር የመረጠውን መሥዋዕቱንም የተቀበለለት ወንድሙን አቤልን ገድሏልና ።

፴፫፤ ሳኦል የኢሎፍላ ሰው ኅልያድን ድል በነሳው ጊዜ ሴቶች ስለዘፈኑለት ዘፈን በእሱላይ ቀንቶ ዳዊትን አሳድዶታልና።

፴፬፤ ኢዮአብ የእስራኤልን ወገን አቤኔርንና የይሁዳ ሰው አሜሳይን ገደለ ።

፲፮ ዘፍ ፬፡ ፳
፲፱ ዴሳሙ ፫፳፡፳-፳፱
፳ ዴሳሙ ፫፡፳፻፲፱፤ ፳፡፱፻፲

፴፭፡ ወኢይኩን መሰግላ በእዕ ዋፍ እስመ ይመርሖ ውስተ አጣ ዕዎ።

፴፮፡ ወበእንቲአሁ ይቤ ሳሙኤል ዝግብር ንጢአት ውእቱ ወኢይ ከውን ከመዝ በውስተ እስራኤል እስመ ዝ ኩሉ ምኑን ውስተ ሕግ፩።

፴፯፡ ወኢትኩኑ መንጉርጉራነ እስመ ሰማዕከሙ ዘረከቦሙ ለእለ አንጉርጉሩ ላዕለ ሙሴ ወዳ ዊት፩፤ እስመ የዋሃን ይወርስዋ ለምድር።

፴፰፡ ኩኑኪ መሐርያን እስመ እሙንቱ ይትሜሐሩ።

፴፱፡ ተወከፍ ኩሉ የማከ ዘይመ ጽእ ላዕሌክ ከመ ኢየብ ወአል ዓዛር ከመ ትንሣእ ዕሄተ በንብ እግዚአብሔር።

፵፡ ወአክብር ዘይሜህረከ ቃለ እግዚአብሔር ወተዘከሮ መዓልተ ወሌ ሊተ፤

፵፩፡ እስመ ንብ ሁሉ ተግሣጽ ህየ ሁሉ እግዚእ ።

፵፪፡ ወዕርቆሙ ለእለ ቦሙ ተስ ናን ወፍታሕ በርትዕ እስመ ፍትሕ ለእግዚአብሔር ውእቱ።

፴፫፡ በዎፎች የሚያሟርት አይ ሁን፤ ጣዖትን ወደማምለክ ይመራዋልና።

፴፮፡ ስለሱም ሳሙኤል ይህ ሥራ ንጢአት ነው፤ እንዲህ ያለ ሥራም በእስራኤል ውስጥ አይደረግም፤ ይህ ሁሉ በመጽሐፍ የተናቀ ነውና።

፴፯፡ አንጉርጉሪዎችን (አጉረምራሚዎችን) አትሁኑ፤ በዳዊትና በሙሴ ላይ ያጉረመረሙትን ያገኛቸውን ሰምታችኋልና፤ የዋሃን ኃዳግያን በቀል ምድርን የሚወርሷት ስለሆነ ።

፴፰፡ የምታዝኑ የምትራሩ ሁኑ የሚያዝኑ የሚራሩ ሰዎች ይቅር ይባላሉና ።

፴፱፡ በእንተ ላይ የሚመጣውን መከራ ሁሉ ተቀበል፤ እንደ ኢየብና እንደ አልዓዛር ከእግዚአብሔር ዋጋህን ተቀበል ዘንድ ።

፵፡ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተማረህን አክብር በቀንና በሌሊትም አስበው።

፵፩፡ ምክር ከአለበት እግዚአብሔር ከዚያ አለና።

፵፪፡ ጠብ ያለባቸውን ሰዎች አስታርቃቸው፤ በዕውነትም ፍረድ፤ ፍርድ ለእግዚአብሔር ነውና ።

፵፫፡ወሰበ ትጼሊ ኢትኩን ዘፂኤ ልቡ ፣ እስመ ይቤ ጴጥሮስ ዘይቤለኒ ሊተ እገዝ ሠኩት ወሰተ ባኤር ለምንት ትናፍቅ ወትሬሲ ፪ ልበ፳፫፡፡

፵፬፡ወእመኒ ወሀብክ ምጽዋተ ለነ ዳያን ኢትናፍቅ አእምር እንከ መኑ ውእቱ ፈዳየ ዐስብ አኮኑ እግ ዚአብሔር ።

፵፭፡ሀብኬ ጸሐቆ ለኩሉ ለዘለአ ለከ ወኢትርሳዕ ኩሉ ትእዛዛቲህ ለእግዚአብሔር ።

፵፮፡ወእመሰ አበስከ ቅድሚሁ ኢት ጌጊ ዳግመ ከመ ትርከብ ሠናየ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ እስመ ኢይፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ አላ ይትመየጥ ለንስሐ።

፵፯፡ወእክብር አባከ ወእመከ ኢትተ ሐየይ አኃዊከ ወእዝማዲከ፳፱፡፡

፵፰፡ተቀነይ ለንጉሥ ወእእምር ከመ እምገብ እግዚአብሔር ሢመቱ ወእ ክብር መኳንንተ እስመ ላእካን እግዚ አብሔር እሙንቱ ።

፵፱፡ወኢታዕርግ መሥዋዕተ እገዝ ትገብር እኩየ ዘእንበለ ትነስሕ እፃእከየ ምግባሪከ።

፵፫፡በምትጸልይበት ጊዜም ሁለት ልብ አትሁን፣ ጴጥሮስ በባሕር ላለሁ እኔን ለምን ትጠራጠራለህ ልብህንስ ለምን ሁለት ታደርጋለህ ለለኝ ብሏልና።

፵፬፡ለድሆችም ምጽዋትን በሰጠህ ጊዜ አትጠራጠር፣ እንግዲህ ዋጋ የሚከፍል ማን እንደሆነ ዕውቅ፣ እግዚአብሔር አይደለምን?

፵፭፡ለለመኑህ ሁሉ ግዳጁን ስጠው፣ የእግዚአብሔርንም ትእዛዞች ሁሉ አትርሣ ።

፵፮፡በእርሱ ፊት ብትበድል ግን ዳግመኛ አትበድል፣ በፈጣሪህ እግዚአብሔር ፊት በጉ ነገርን ታገኝ ዘንድ በንስሐ ይመለስ ዘንድ ነው እንጂ ፣ የኃጢአተኛን ሞት አይወድምና።

፵፯፡አባትህንና እናትህን አክብር፣ ዘመዶችህንና ወንድሞችህንም ቸል አትበል።

፵፰፡ለንጉሥም ተዝ ሹመቱም ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደሆነ ዕውቅ፣ ገዢዎችን አክብር፣ እነርሱ የእግዚአብሔር መልእክተኞች ናቸውና ።

፵፱፡ከክፉ ሥራህ ሳትመለስ ክፉ እየሠራህ መሥዋዕትን አታቅርብ።

፶፫፤ ዛቲ ይእቲ ፍኖተ ሞት ወሕይ ወት ወይረሊክሙ እግዚአብሔር ድልዋነ ትትልዉ ፍኖቶ ለእግዚ እነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፴፱
በእንተ ሜሮን

፩፤ ነአኩተክ ከመዝ፣ ነአኩተክ ኦ ፈጣሪ ኩሉ በእንተ መፃዛ ዝንቱ ሜሮን ወበእንተ ዝንቱ ዘይት፣ ዘአልቦ ሞት ዘከሠትክ ለነ በኢየሱስ ክርስቶስ ወልድክ፣ እስመ ለከ ስብሐት ወመንግሥት ወኃይል ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪፤ ወለዘኒ ይመጽእ ንቤክሙ ወየ አኩት ከመዝ ተወከፍዎ እስመ ረድአ ክርስቶስ ውእቱ።

፫፤ ወእመሰቦ ዘይሜህር ካልዐ ትምህርተ ዘእንበለ ሕግ ዘተውህበ ለክሙ እምኸ እግዚአብሔር ኢት ትወከፍዎ ወኢይኸር ምስሌክሙ ውስተ አኩቴት።

፬፤ ወለኩሉ ዘይመጽእ ንቤክሙ አመክርዎ ወጠይቀክሙ ምግባሮ ሥርዑ በክመ ይደሉ እስመ ብክሙ አእምሮ የማን እምጸጋም ወፍ ትሑ ማዕከለ እለ ይኳን፡ በጽድቅ ወይኳን፡ በዐመዓ።

፭፤ ወለቢጽክሙ ዘይፈትሕ በጽድቅ አሠንዩ ሎቱ በክመ ምግባሩ።

፶፫፤ የሞትና የሕይወት ጎዳና ይህች ናት፤ እግዚአብሔርም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጉዳናን ትከተሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ፤ ያድርጋችሁ።

ሠላሳ ስድስተኛ አንቀጽ
የሜሮንን ነገር ይናገራል፤

፩፤ እንደዚህ እናመሰግንሃለን፤ የሁሉ ፈጣሪ ሆይ! በልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ለኛ ስለገለጥክልን ሞት ስለሌለበት ስለዚህ ሜሮን መፃዛ ስለዚህ ዘይት እናመሰግንሃለን፤ ክብር መንግሥት ኃይል ለእንተ ነውና ለዘለዓለሙ አሜን።

፪፤ ወደናንተም መጥቶ እንደዚህ የሚያመሰግነውን ተቀብሉት፤ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ነውና።

፫፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ ከተሰጠ ሕግ በቀር ሌላ ትምህርት የሚያስተምር ቢኖር ግን አትቀበሉት፤ በምስጋናም ከእናንተ ጋራ አይተባበር።

፬፤ ወደ እናንተ የሚመጣውንም ሁሉ ፈትኑት፤ ሥራውንም ተረድታችሁ እንደሚገባ ወስኑ፤ ቀኙን ከግራው የመለየት ዕውቀት አላችሁና በእውነት በሚፈርዱና በዐመፅ በሚፈርዱ መካከል ፍረዱ።

፭፤ በእውነት ለሚፈርድ ባልንጀራችሁም እንደ ሥራው በጎ አድርጉለት።